

Drita e Kur'anit

REVISTË E NXËNËSVE TË MEDRESESË SË MESME "ALAUDDIN" - PRISHTINË

NR. 23 | MAJ | 2010

Intervistë me:

- **Shahë Memishin**
- **La ilahe il-la Allah** program i jetës
- **Java e Mevludit**
- **Fjala lamtumirëse**

Armand Durrani
profesor

Xhavit Padisllari
profesor

Driton Arifi
profesor

Xhavit Buzinovci
profesor

Mr. Adnan Sinica
profesor

Mr. Jakup Cemelja
profesor

Shqipri Prishtini
profesor

Isuf Gashi
profesor

Behar Sinica
profesor

Mr. Halim Terina
profesor

Ahmet Bano
profesor

Sylejman Ormeni
profesor

Fazli Krasni
profesor

Mr. Elvana Sinica
profesor

Mr. Rashid Aliu
profesor

Muharrem Terina
profesor

Bejran Venguti
profesor

Ymerida Trisaku
profesor

Safet Avditi
profesor

Gani Mehmeti
profesor

Xhavit Gecini
profesor

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ آئِةً يَسْمَوْنَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآيَاتِنَا يوقنون

"Dhe prej tyre Ne bëmë prijës që me urdhërin
Tonë udhëzojnë, pasi që ata (që i bëmë prijës)
ishin të durueshëm dhe ndaj argumenteve Tona ishin të bindur."
(Es-Secchidh, 24)

ADNAN HASANI

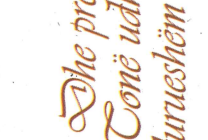
ALBAN SELIMI

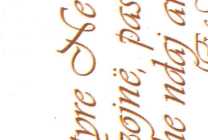
AMIR ZULLUFI

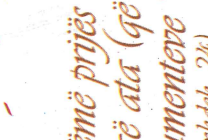
DAUT KELMENDI

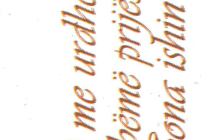
DAUT KALLABA

DAUT KALLABA

DAUT KALLABA

DAUT KALLABA

DAUT KALLABA

DAUT KALLABA

DAUT KALLABA

DAUT KALLABA

BUNJAMIN HAVALLI

DARDAN HALILI

DAUT KALLABA

DAUT KALLABA

DAUT KALLABA

DAUT KALLABA

DAUT KALLABA

DAUT KALLABA

DAUT KALLABA

DAUT KALLABA

DAUT KALLABA

DAUT KALLABA

ERMAL LAHU

FATLUM GRISHOLLI

FEHMI MEHMETI

FESTIM TERIMOLLI

FIDAN QORROLLI

FIDAN QORROLLI

FIDAN QORROLLI

FIDAN QORROLLI

FIDAN QORROLLI

FIDAN QORROLLI

FIDAN QORROLLI

FIDAN QORROLLI

KUSHTRIM BERISHA

LABINOT FETA

LIRIDON BERISHA

MEHDI JASHARI

MENSUR BAJGORA

MESUD SALIH

MUHAMED SHEHU

MUHAREM SMAKICI

NAIM PILANA

NESHAT KRASNIO

RIJAD KRASNIO

SYTRIM HALITAJ

GJENERATA XLIII
2006 - 2010

TAKIMI
2020

Përmbajtja

4

INTERVISTË

6

EDUKATË ISLAME

9

ADHURIM

12

SHKENCË

13

O ALLAH

14

JE VET JETA

15

**NË PËRFUNDIM TË
NJË VITI SHKOLLOR**

16 17

FJALA LAMTUMIRËSE

18 19

ESE

20 - 21

POEZI

22 - 25

AKTIVITETE TË LIRA

26

**I PARI QË U EMËRUA PRIJËS
I BESIMTARËVE**

27

UMMU SELEME

28

URTËSI/KURIOZITETE

29

ARGËTIM

30

ESE

31

PANO

Fjala e

kryeredaktores:

Gjithçka në këtë botë lëvizë, ndaj edhe ne si pjesë e saj arritëm në mbarim të vijimit katërvjeçar të Medresesë. Allahu, Atij i falemi, na mundësoi të përfitojmë në këtë botë diçka nga dituria e Tij e shpërndarë për mbarë njerëzimin. Ndiejmë obligim, që me mundësitë tona ta shpërndajmë atë çfarë mësojmë, e në të ardhmen të përfitojmë edhe më tepër dituri me emrin e Krijuesit tonë.

Krahas mësimave të shumta, një pjesë të kohës e ndamë për përgatitjen e revistës sonë të dashur "Drita e Kur'anit", konkretisht numrin e saj të dytë brenda këtij viti shkollor. Dëshirojmë që kjo revistë shkollore e trashëguar nga gjeneratat e mëparshme, të vazhdoj edhe më tej rrugëtimin si traditë e mbarë për brezat e ardhshëm.

Në këtë numër u përpoqëm edhe këtë herë, që të artikulojmë disa nga pikëpamjet për fenë tonë të vërtetë, për shkencën bashkëkohore, për jetën dinamike, për kulturën dhe çdo gjë që lidhet me Medresenë "Alaud-din". Një kënd të veçantë i kemi kushtuar gjeneratës sonë, si maturantë që po përshëndetemi me Medresenë, andaj për ne do të mbetet një kujtim i bukur dhe i paharruar. Të gjitha temat edhe punimet janë meritë e punës dhe vullnetit të madh të nxënësve, të cilët me angazhimin e tyre bënë që kjo revistë tani të jetë në duart tuaja.

Me këtë rast vlerësoj lart angazhimin dhe kontributin e profesorëve tanë dhe të drejtorit të Medresesë, dhe i falënderoj për mundin e dhënë.

Kryeredaktores:
Blerta Mehani

Redaktor:
Adnan Hasani

Redaktore Gjuhësore:
Shaha Memishi

Anëtarët e redaksisë:
*Muharrem Smakiqi, Sanije Fejzullahi,
Skender Murati, Jeton Jashari,
Marigonë Gashi, Elton Sylmetaj,
Burhanudin Kukaj, Albana Qaushi,
Azem Llapjani, Xhevdet Rizahi,
Fatlume Çitaku*

Dizajni dhe realizimi teknik:
Blerta Mehani

Intervistë me profesoreshën:

SHAHË MEMISHI

Drita e Kur'anit: *Na thoni diçka për studimet e juaja, ç'ka ju shtyri të studioni gjuhën edhe letërsinë shqipe?*

Profesoresha: Ka kaluar një kohë e gjatë nga koha e studimeve. Vitet e tetëdhjeta ishin vite karakteristike për popullin tonë. Nevojat për kuadro arsimore ishin tejet të kërkuara, ndaj edhe kjo ishte një shtytje për mua që regjistrohem në Universitetin e Prishtinës, Fakultetin Filozofik, degën e Letërsisë dhe gjuhës Shqipe. Si çdo e re edhe mua gjithmonë më ka tërhequr leximi.

Drita e Kur'anit: *Çilat ishin sfidat që kaluat ju kur ishit nxënëse si ne?*

Profesoresha: Si gjithë të rinjtë edhe ne kemi kaluar moshën e rinisë, por me preokupime tjera nga këto që keni ju sot. Ndër sfidat e gjeneratës sonë ka qenë fati i pazgjidhur i popullit tonë. Kjo ka qenë ndoshta edhe një arsye që më ka shtyrë të studioj pikërisht letërsinë.

Drita e Kur'anit: *A është i vështirë profesioni juaj, dhe kur filluat të punoni si mësimdhënëse?*

Profesoresha: Jo aspak nuk është i vështirë. Profesioni e pedagoges e kam dashur gjithmonë. Ndaj edhe që nga ditët e para, kur kam filluar të punojë në arsim, e kam ndier veten të lumtur. Të punosh me nxënës është një kënaqësi e veçantë. Edhe me e veçantë është puna me nxënës në Medrese, ku gjithmonë e ndiej veten të relaksuar, disiplina, sjelljet, edukata e nxënësve më japin kurajo dhe forcë që asnjëherë mos të ndiej lodhje. Do të falënderoj Allahun që kam pasur fatin të punoj

në Medrese, në një institucion edukativo arsimor si medreseja. Kjo edhe më shton vullnetin që mos të kursej që nxënës të kësaj vatre ta mësojnë gjuhën amtare ta flasin dhe ta shkruajnë drejtë.

Drita e Kur'anit: *Si ndieni në mesin e nxënësve?*

Profesoresha: Pjesërisht në përgjigjen paraprake e keni përgjigjen, por do të shtoja se shpeshherë dëgjoj nga koleget e mia se e ndien veten të lodhur pas pune, kurse unë përkundrazi e ndiej veten të çlodhur në mesin e nxënësve të medresesë.

Drita e Kur'anit: *Jeni në medrese që dhjetë vite, si u pritët nga kolegët?*

Profesoresha: Që në ditët e para e kam ndier veten shumë rehat. Kolegët më kanë pritur shumë mirë, kanë qenë tepër dashamirës ndaj meje.

Drita e Kur'anit: *Çilat janë eksperiencat më të mira gjatë punës në medrese?*

Profesoresha: Aktiviteti kryesor i

imi, si gjithë profesorëve është procesi arsimor. Por do të veçoja se në medrese paralel aktivitetit edukativ arsimor janë edhe aktivitetet e shumta rreth përgatitjes së programeve me rastin e festave të ndryshme. Programet e përgatitura nga nxënëset e medresesë ishin gjithmonë në vazhden e aktiviteteve të stafit të Medresesë nëpër gjithë qytete e Republikës së Kosovës. Programet e nxënësve gjithmonë zgjoi interesim tek opinioni kosovar, dhe sa herë që shfaqeshim nëpër sallat e ndryshme, ato ishit plot e përplot të mbushura, duartrokitjet kurorëzonin kualitetet e nxënësve tona.

Duhet cekur se nuk e kam pasur vështirë të merrem me këto aktivitete, sepse gjithmonë në mesin e nxënësve kam gjetur nxënës të shkëlqyeshme për të gjitha fushat, si në ato leximit të Kranit, përgatitjeve të prezantimeve të mesazheve islame, poezisë, dramës dhe gjithçka që ngërthen jeta arsimore, edukative, e pse jo edhe artistike.

Gjatë gjithë punës me nxënëset nuk kanë munguar sukseset edhe jashtë medresesë. Garat e recitatorëve nxorën në skenë shumë talent të kësaj shkolle, duke u rreshtuar gjithmonë ndër të parët.

I gjithë ky aktivitet nuk do të mund të arrihej pa mbështetjen e kolegëve dhe kolegeve, e në veçanti përkrahja e gjithëshme e drejtorit Prof. ef. Bahri Simnicës.

Drita e Kur'anit: *Cilat janë problemet të cilat i keni më së shumti me nxënëset?*

Profesoresha: Nuk mund të them se nuk kemi edhe probleme të natyrave të përditshme si gjithë pedagogët

tjerë. Por duhet thënë se këtu sfidat janë më të veçanta dhe sa herë që na paraqitet ndonjë problem, edhe pse ato janë gjithmonë aq vogla, sa që ndoshta nuk mund të quhen edhe problem, gjithmonë i zgjedhim brenda klasës.

Drita e Kur'anit: *Si është bashkëpunimi me prindër?*

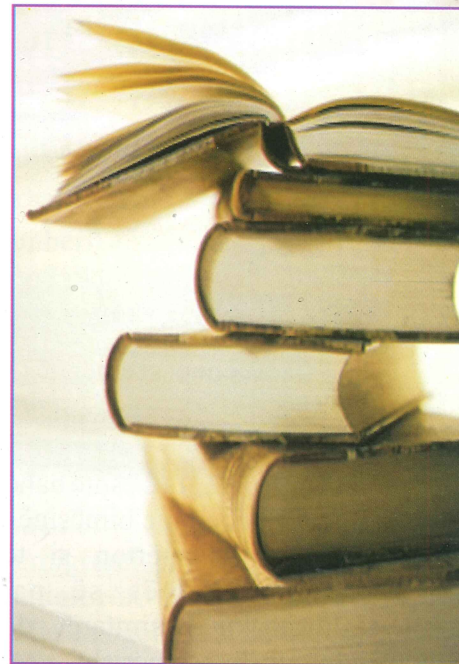
Profesoresha: Bashkëpunimi me prindër është në nivel të kënaqshëm. Meqenëse në Medrese është një rend që shpeshherë organizohen takime të rregullta me prindër, ndaj edhe sa herë që kemi nevojë për bashkëpunim me ta, ai nuk mungon. Gjithmonë jemi në kontakt me prindër. Ata kanë mundësi që të paraqiten në çdo kohë, qoftë duke ardhur apo edhe të kontaktojnë në mënyra të ndryshme të komunikimit. Duke ju falënderuar bashkëpunimit të këtillë, edhe vijueshmëria e nxënësve në mësim është e kënaqshme.

Drita e Kur'anit: *Na thoni disa nga çastet më të bukura të kaluara në mesin e nxënësve?*

Profesoresha: Edhe pse është mjaft të vështirë të veçojë disa çaste nga gjithë kohës që kaloj me nxënëset qoftë, gjatë orëve mësimore apo aktiviteteve tjera, pos vlerësimit me notë të shkëlqyeshme të nxënës, ia vlen të veçohen edhe çastet e arritjes së sukseseve kulmore, siç ishin garat e recitimit dhe prezantimi i shumë programeve para opinionit.

Drita e Kur'anit: *Për fund disa porosi për ne nxënësit, e në veçanti për maturantët?*

Profesoresha: Përgjigja im do të ishte porosia Pejgamberit a.s:

"Kërkoni diturinë prej djepit gjerë në varr", me këtë dua të them që me daljen e juaj nga bankat e Medresesë, vatër e diturisë, nuk përfundon rrugëtimi në kërkimin e diturisë, por tek keni mësuar se si të mësoni dhe të studioni. Të jeni të zotët e vetvetes, të vyeshëm për shoqërinë dhe gjithmonë në shërbim të Islamit.

intervistoi:
Blerita Mehani LV

Xhenneti

Xjala Xhennet si emër që rrjedh prej rrënjës Xhenn që do të thotë mbuloj, fsheh dhe kuptimi leksikore i të cilës është bahqe që mbulon tokën me bimësinë e saj të dendur, emërton si term” vendin e jetës së pasme (ahiretit)ku besimtarët do të rrinë amshueshmërisht”.

Xhenneti është shpërblim shumë i madh dhe pagim i mjaftueshëm të cilin All-llahu xh.sh e përgatiti shpërblim për të dashurit dhe respektuesit e Tij.

Xhenneti është begati e madhe nga e cila nuk ka mangësi dhe për këtë na bindin fjalët e All-llahut xh.sh dhe Pejgamberit të Tij a.s.

Thot All-llahu xh.sh në Kur'an:

وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ
عَرْضُهَا السَّمَاوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ
لِلْمُتَّقِينَ

"Dhe ngutuni (me punë që meritoni) në falje mëkatesh nga Zoti juaj dhe për në një Xhennet, gjerësia e të cilit është si gjerësia e qiejve dhe e tokës, i përgatitur për të devotshmit" (Ali Imran 133)

Madhëria e asaj begatie është shumë e dukshme në krahasim me begatinë e kësaj bote kalimtare, e begatitë e kësaj bote ndaj botës së Ahiretit janë shumë të neveritshme dhe shumë të urryera.

Për të mirat e xhennetit kemi edhe hadithin që e Transmeton nga Ebu Hurejra r.a. se i Dërguari i All-llahut s.a.v.s. ka thënë: All-llahu I Madhëruar thotë “ Për robërit e Mi të devotshëm kam përgaditur atë që sytë e dikujt nuk e kanë

parë, veshët nuk e kanë dëgjuar dhe në mend nuk i ka rënë.

Lexoni nëse dëshironi: "Nuk di askush për atë kënaqësi që u është fshehur (përgaditur) dhe që është caktuar atyre shpërblim për atë që punuan".1

Hyrja në Xhennet

Kur besimtarëve iu jepet leja për të hyrë në Xhennet ata iu ofruan dyerve të tyre të e të lumtur si asnjëherë më parë. U ofruan dyerve të Xhenneteve pas shumë mundimeve dhe vështirësive që përjetuan, këtë përshekruan Kur'ani famëlartë: وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى الْجَنَّةِ زُمَرًا حَتَّىٰ إِذَا جَاؤُوهَا وَفُتِحَتْ أَبْوَابُهَا وَقَالَ لَهُمْ خَزَنَتُهَا سَلَامٌ عَلَيْكُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوهَا خَالِدِينَ

"E ata që ishin të devotshëm ndaj Zotit të tyre, sillen në grupe te Xhenneti, e kur arrijnë aty, dyert e tij i gjejnë të hapura dhe roja e tij u thotë atyre: "Selamun alejkum" - qofshi të shpëtuar, ishit të pastër, andaj hyni në të, aty do të jeni përgjithmonë." (Ez-Zummer73)

Të parët që hynë në Xhennet

Njeriu i parë që do ta hapë derën e Xhennetit dhe do të hyjë në të është i dërguari ynë Muhammedi s.a.v.s. dhe ymeti i tij do të jetë ymeti i parë që do të hyjë në Xhennet

Transmeton Muslimi nga Enesi r.a se Muhammedi s.a.v.s. tha:

"Unë ofrohm te dera e Xhennetit dhe kërkoj të më hapet, roja e tij thot: "Kush je ti? I them: "Muhammedi". Thot "unë jam urdhëruar që këtë derë mos t'ia hapë askujt para teje".

Transmetojnë Buhariu, Muslimi dhe Nesaiu nga Ebu Hureira r.a se Muhammedi s.a.v.s. tha: "Ne jemi të fundit (në mesin e popujve në këtë botë) dhe të parët në ditën e Kiametit, ne jemi njerëzit e parë që dotë hyjmë në Xhennet".

Disa, prej shumë të mirave në Xhennetë

Xhenneti si krijesë e All-llahut xh.sh në vete përmban shumë të mira e ndër to do, i përmendim disa prej tyre, si: Burimet e Xhennetit, Pallatet e Xhennetit, Aroma e Xhennetit, Pemët e Xhennetit dhe frutet e tyre, Shtazët e Xhennetit dhe shpezët e tij.

1 Burimrt e Xhennetit

Në Xhennet ka shumë burime, të cilat kanë shije dhe janë të llojeve të ndryshme, ku All-llahu xh.sh në shumë ajete na flet për to, ku kemi edhe ajetin:

إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي ظِلَالٍ وَعُيُونٍ

"Dhe, nuk ka dyshim se të devotshmit do të jenë nën hije pranë burimeve." (El-Murselatë 41.)

Në Kur'an All-llahu xh.sh ka përmendur disa emra të burimeve të Xhennetit, e ndër to ne përmendim disa: **Burimi I Kafurit, Burimi I Tesnimit, Es-Selsebil** etj.

2 Pallatet e Xhennetit

All-llahu i Lartësuar u ndërtoi banorëve të Xhennetit shtëpi të bukura, sikurse thotë: **"...dhe aty kanë shtëpi të bukura, në xhennetet e Adnit..."** (Et-Tevbe72)

Në disa vende të tjera All-llahu xh.sh i quajti ato shtëpi me emrin **dhoma**.

لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِّنْ فَوْقِهَا غُرَفٌ مَّبْنِيَّةٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَ اللَّهُ لَا يُخْلِفُ اللَّهُ الْمِيعَادَ

"Ndërkaq, ata që u ruajtën për hir të Zotit të tyre, për ta do të ketë dhoma të ndërtuara njëra mbi tjetrën, nën të cilat rrjedhin lumenjtë. Premtimi i All-llahut, e All-llahu nuk e thyen premtimin." (Ez-Zummer 20)

Thotë **Ibni Kethiri**: "All-llahu i Lartësuar lajmëroi robërit e lumtur të Tij kanë dhoma në Xhennet, ato janë pallatet e larta **"...mbi të cilat ka dhoma të tjera të ndërtuara..."**, të cilat janë njëra mbi tjetrën, bukur të ndërtuar, shumë të zbukuruar dhe shumë të larta.

I Dërguari i All-llahut s.a.v.s na i përshkruajti ato pallate, sikurse transmetojnë Imam Ahmedi dhe Imam Hibbani nga Ebu Malik El-Eshaiju dhe Tirmidhiu nga Aliu r.a, se Muhammedi s.a.v.s, se tha: **"Në Xhennet ka dhoma që u duket pamja e jashtme nga brendësia e tyre dhe brendësia e tyre nga jashtë, ato All-llahu i përgatiti për ata që japin ushqim, i zbusin fjalët, agjërojnë vazhdimisht dhe falen natën derisa njerëzit janë në gjumë"**.

3 Aroma e Xhennetit

Xhenneti ka aromë të pastër dhe të fortë e cila dominon dhe i mbulon të gjitha anët e tij. Atë aromë e ndiejnë besimtarët nga largësi shumë të mëdha.

Transmetojnë Imam Ahmedi, Nesaiu, Ibni Maxhe dhe Hakimi se Muhammedi s.a.v.s tha: **"Ai që vret një njeri prej Ehlidh-Dhimme-ve(atyre që u është dhënë siguria në shtetin islam, në mesin e pabesimtarëve), nuk do ta ndjejë aromën e Xhennetit, kurse aroma e tij arrin sa udhëtimi shtatëdhjet vjet"**.

4 Pemët e Xhennetit dhe

frytet e tyre

Pemët e Xhennetit janë të shumta dhe të ndryshme. All-llahu i Lartësuar na lajmëroi se në Xhennet ka hurma, rrush, shegë, pemë lotosi dhe banana, sikurse thotë All-llahu xh.sh:

إِنَّ لِلْمُتَّقِينَ مَفَازًا حَدَائِقَ وَأَعْنَابًا

"S'kadyshim se të devotshmit kanë fitime të mëdha. Kopshte evreshta rrushi." (En-Nebe'e 31-32)

فِيهِمَا فَاكِهَةٌ وَنَخْلٌ وَرُمَّانٌ

"Aty, në ata të dy, ka hurma dhe shegë." (Err-Rahman 68)

"E për sa u përket atyre të djathtëve, çka është gjendja e të djathtëve? Janë nën drunjtë pemëve pa therra (pa gjemba). Të bananeve me fruta palë-palë. Nën hije të përherëshme. Pranë ujit rrjedhës. Edhe ndër pemë shumë llojesh." (El-Vakia'a 27-32).

Këto pemë të Xhennetit që i përmendi Kur'ani janë vetëm një numër i vogël i shumë pemëve të tjera që ka në të, për këtë arsye All-llahu i Lartësuar tha:

فِيهِمَا مِنْ كُلِّ فَاكِهَةٍ زَوْجَانِ

"Në ata të dy, prej të gjitha pemëve ka nga dy lloje." (Err-Rahman 52)

Dhe si shkak i shumicës së tyre, banorët e Xhennetit zgjedhin në mesin e tyre qfarëdo që dëshirojnë

5 Shtazët e Xhennetit dhe shpezët e tij.

Në Xhennet ka shtazë dhe shpezë që vetëm All-llahu xh.sh i di. Ai thotë duke përshkruar begatitë të Xhennetit:

وَلَحْمَ طَيْرٍ مِّمَّا يَشْتَهُونَ

"Edhe mish shpezësh, cilin ta duan."

Transmeton Tirmidhiu nga Enesi r.a se tha: **"Dikush e pyeti të Dërguarin e All-llahut**

s.a.v.s se qështë Kevtheri?" Ai tha: **"Ai është një lumë që ma dhuroi All-llahu(në Xhennet), është më i bardhë se qumështi, më i ëmbël se mjalti dhe tek ai ka shpezë që kanë qafat si të deveve"**. Tha Omeri: **Kjo është një begati. Tha i Dërguari s.a.v.s: "Ngrënësit e tyre janë më të beagtshtëm se ato."**

Zotërinjtë e banorëve të Xhennetit

6 Dy zotërinjtë e rinisë së Xhennetit

I Dërguari i All-llahut s.a.v.s na tregoi se Hasani dhe Hyseni r.a jan zotërinjtë e rinisë së Xhennetit. Këtë e vërtetojnë shumë hadithe të cilët arrijnë shkallën e hadithit mutevatir. Transmetojnë Tirmidhiu, Hakimi, Tberani dhe Imam Ahmedi nga Ebu Seid El-Huderijji r.a, se tha: **"Tha i Dërguari i All-llahut s.a.v.s: "Hsani dhe hysejni janë zotërinjtë e rinisë së Xhennetit"**.

7 Dy zotërinjtë e pleqve të Xhennetit

Transmetojnë një grup në mesin e Sahabëve, si Ali Ibn Ebu Talibi, Enes Ibn Maliku, Ebu Xhuhajfë, Xhabir Ibn Abdull-llahu dhe Ebu Seid Ibn Xhubejri r.a, se Muhammedi s.a.v.s tha: **"Ebu Bekri dhe Omeri janë zotërinjtë e banorëve të Xhennetit, në mesin e të parëve dhe të mbramëve"**.

8 Zonjushat e grave të Xhennetit

Zonjushat e grave të Xhennetit janë: Hatixhja(gruaja e profetit),

Fatimja(bija e profetit) Merjemja(nëna e Isaut a.s) dhe Asija(graia e Fraonit).

Transmetojnë Imam Ahmedi, Tahaviu dhe Hakimi nga Ibni Abbasi r.a, se tha: "I Dërguari s.a.v.s bëri në tokë katër via, pastaj tha: "A e dini se qka janë këto? "Thanë: "All-llahu dhe i Dërguari i Tij dinë mirë". Tha "Gratë më të vlefshme të Xhennetit janë: Htixhja e bija eHuvelidit, Ftimja e bija e Muhammedit, Merjemja e bija e Imranit dhe Asija e bija e Mezahimit, gruaia e Faraonit".

Xhenneti nuk është çmim i punës

Xhenneti është çështje shumë e madhe, atë njeriu nuk e fiton me punët e tij të cilat i veptoi, por ai arrihet me mëshirën dhe mirësinë e All-llahut të Lrtësuar.

Transmeton Muslimi nga Ebu Hurejre r.a, se tha: "I Dërguari i All-llahut s.a.v.s tha: "asnjërin nga ju puna e tij nuk do ta fusë në Xhennet". Thanë: "As ty o i Dërguari i All-llahut? "Tha: "As unë, përveç nëse All-llahu më përfshin me mëshirën dhe mirësinë e Tij".

Disa tekste duken sikur konstatojnë se Xhenneti është shpërbli i punës, sikurse janë fjalët e All-llahut xh.sh:

أَنْ تَلْكُمُ الْجَنَّةَ أَوْ تُثَمُّوْهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

"...Ky është Xhenneti, iu dha juve për atë që vepruat."(El-A'raf43)

Nuk ka kundërshtim midis kitij ajeti dhe hadithit të mëparshëm, sepse ajetet sqarojnë se punët e mira janë shkak(sebeb)për hyrjen në Xhennet, e nuk janë çmim i tij

Dhuntia më e mirë që u dhurohet banorëve të Xhennetit:

Kënaqësia e All-llahut dhe shikimi në Fytyrën e Tij fisnike

Begatia më e madhe është shikimi në Fytyrën fisnike të All-llahut xh.sh në Xhennetet e begatshme. Thotë Ibnul Ethiri: "Shikimi i All-llahut është qëllimi më i lartë në begatitë e ahiretit dhe shkalla më e lartë e dhuntive të lavdëruara të All-llahut.

All-llahu xh.sh na bëftë të arrijmë atë që dëshirojmë".

All-llahu i Lartësuar dëshmoi se robët e Tij e shikojnë Atë në

Xhennetet e begatshme.

وَجُودَ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةً - إِلَى رَبِّهَا نَاضِرَةً

"Atë ditë do të ketë fytyra të shkëlqyera (të gëzuara) Që Zotin e tyre e shikojnë.."(El-Kijame 22-23)

Transmeton Ebu Seidi r.a., se Muhammedi s.a.v.s tha: "All-llahu i

Lrtësuaru thotë banorëve të Xhennetit: "O banorët e Xhennetit". Thonë: "Ty

të përgjigjemi, o Zoti ynë dhe krejt hajri është në dorën Tëndë". U thotë: Ajeni të kënaqur? Thonë: "E pse mos të jemi ne të kënaqur o Zot, kur Ti na dhurove çka nuk i dhurove askujt". U thotë: "A t'ju dhuroj diçka më të mirë se sa kjo? "Thonë: "O Zot, çka kamë të mirë sesa kjo?" U thote: "Ju përfshij me kënaqësinë time dhe nuk hidhërohëm ndaj jush kurrë më"(Transmeton Buhariu dhe Muslimi)

Lutja ime e fundit është: ٧

gjith falënderimi i takon vetëm All-llahut xh.sh Zotit të botrave, dhe paqja e All-llahut qofte mbi të dërguarin e Tij, Muhammed mustafanë s.a.v.s, mbi familjen e tij, shokët e tij dhe mbi të gjithë besimtarët.

Lus të Madhin Zot xh.sh që të na fut nën mëshirën e tij, e të jemi prej atyre që mëshira e të Cilit na fut në Xhennet dhe kënaqemi me të mirat e tij!

Ernal Lahu ١٧

Literatura e shfrytëzuar:

1. "Bazat e Besimit në Islam (Prof. Dr. Bekir Topuluglu, Prof. dr. Yusuf Sevki Yavuz, Doc. Ilias Celebi)
2. "Dita e Fundit- XHENNETI DHE XHEHENNEMI" (Dr. Sulejman Omer EL-ESHKAR)
3. "RIJADUS SALIHIN" (Imam Neveviu)
4. KUR'ANI në arabisht dhe shqip (<http://www.audionur.net/islam/modules.php?pop=modload&name=Quran&file=index&page=1>)
5. Literaturë nga internet: (<http://forumi.kurandhesunet.net/keshilla-te->

Përrulje

All-llahut

Nëse dëshiron të jetosh
Në rrugë të drejtë
Bindu Allahut
Me singeritet

Mos e bëjë atë që
Ai të ndaloj
Se Allahu ta do
të mirën
Më shumë se sa ti
mendon

Të jetë puna jote
Veç për hir të tij
Se shpërblimi nuk
do të mungojë
E do të jetë pa kufi

Adhuro Allahun
Që të kesh dobi
Atë ditë kur s'do
të ketë hije
Përveç hijes së Tij

Ganimete Fejzullahu ١٧

Kuptimi i fjalës “La ilahe il-la Allah”

La ilahe il-la Allah

Program i jetës

Fjala “La ilahe il-la Allah” Nuk ka Zot tjetër përveç Allah është nyja kryesore e besimit Islam, me të cilën ka ardhur misioni i Muhamedit a.s., por edhe i të gjithë të dërguarve të Zotit që nga Ademi a.s.. Të gjithë thirrën në besim të pastër në Njeshmërinë e Krijuesit dhe largimin nga idhujtaria e politeizmi. Allahu xh.sh. në Kuranin Famëlartë thotë:

وما أرسلنا من قبلك من رسول إلا
نوحى إليه أنه لا إله إلا أنا فاعبدون

"Ne nuk dërguam asnjë të dërguar para teje (O Muhamed) e të mos i kemi shpallur atij se: nuk ka zot tjetër përveç Meje, pra më adhuroni!" (El Enbija; 25)

Fjala “Nuk ka zot përveç Allahut”, është largim i çdo dyshimi që mund të lind për ndonjë fuqi tjetër mbinatyrore, me qëllim që njeriu të mos mbështet, të mos shpresoj dhe assesi të mos i lutet dikujt tjetër përveç Allahut xh.sh. i Cili është i vetmi Meritor të besohet për Zot. Në çdo kohë mund të ketë njerëz, të cilët luhaten në besimin

e tyre, apo ndikohen nga rrethanat e jashtme e këtë besim të pastër ta devijojnë, prandaj nevoja që njeriu ta përkujtoj këtë “formulë” besimi është shumë e madhe dhe e pazëvendësueshme.

RENDËSIA E SAJ NË FENË ISLAME

Vet shprehja “La ilahe il-la Allah” ka rëndësi të madhe në fenë Islame, për faktin se është shtyllë e besimit dhe Islamit.

Nga gjashtë kushtet e besimit islam, i pari prej tyre është *Besimi se nuk ka Zot tjetër përveç Allahut* dhe pikërisht lidhet me këtë fjali, kurse edhe njëra nga pesë kushtet e Islamit dhe e para prej tyre është shehadeti, i cili praktikisht tregon besimin e muslimanit, ashtu siç transmetohet në hadithin e Pejgamberit a.s. të transmetuar nga Omeri r.a. i cili thotë: “Një ditë ishim duke ndejur te i Dërguari i All-llahut, sal-lall-llahu alejhi ve sel-lem, kur u duk një njeri me rroba shumë të bardha dhe flokë shumë të zeza. Në të nuk hetohej shenja e udhëtimit dhe askush prej

nesh nuk e njohëm. U ulë pranë te Dërguarit, sal-lall-llahu alejhi ve sel-lem, duke i mbështetur gjunjët e vet në gjunjët e tij, i vendosi duart e veta në kofshën e tij dhe tha: “O Muhammed, më trego ç’është Islami?” I Dërguari, sal-lall-llahu alejhi ve sel-lem, ka thënë: ‘Islami është të dëshmosh që nuk ka zot tjetër, përveç All-llahut dhe se Muhammedi është i dërguar i Zotit, ta kryesh namazin, ta ndash zekatin, ta agjërosh ramazanin, ta vizitosh Qa’ben nëse ke mundësi ta bësh këtë!’ Ai tha: ‘Të vërtetën e the!’ Ne u çuditëm: po e pyet dhe po ia vërteton. Ai tha: ‘Më trego, ç’është imani?’ (Pejgamberi) tha: ‘Ta besosh Zotin, Engjujt e Tij, Librat e Tij, të Dërguarit e Tij, Ditën e fundit dhe të besosh në të caktuarit e Tij, të të mirës dhe të keqes.’ Tha: ‘Të vërtetën e the...’

Kjo pra nuk është vetëm një fjalë e thjeshtë, e cila thuhet me gjuhë, por ka peshën e tërë fesë Islame.

ASPEKTI I BESIMIT

Përmes kësaj fjale besimi Islam dallohet nga besimet tjera, ajo e përkufizon thelbin e besimit dhe është esenca e saj. Të gjitha kushte e besimit lidhen ngusht dhe janë të pandashme nga fjala “La ilahe ila Allah”. Si mund të kuptohet perjgamberia, si mund të kuptohet besimi në melaiket, në librat e shpallura, në Kadanë dhe Kaderin, në ringjalljen dhe dhënien llogari sikur ky besim nuk do të ishte i përkufizuar dhe i qartësuar në këtë nyje të besimit.

Njeriu mund të vinte deri te një besim qfarëdo edhe me mendjen dhe logjikën e tij por nuk do të arrinte ta unifikonte dhe konsolidonte besimin pa këtë “çelës të besimit”.

Po ashtu përmes fjalës “La ilahe ila Allah” mbrohet besimi i njeriut në çfarëdo situatash dhe gjendjesh duke mos lënë hapësirë që të dyshohet apo të kërkohej stimulues tjetër për të mbështetë dhe forcuar besimin e tij, për arsye se në të është e përmbledhur i tërë kuptimi i besimit në Zot dhe nuk ka zbrazëti që kërkon të plotësohet me diçka tjetër. Mohimi në fillim i çdo hyjnie me shprehjen “La ilahe...” “Nuk ka zot, hyjni (tjetër)” mbron njeriun nga të kërkuarit e ndonjë ndihme dhe mbështetje tjetër në “fuqi” tjera mbinatyrore, kurse pjesa “il-la Allah”, siguron njeriun mbi këtë Ekzistencë të Vetme, që është e mjaftueshme dhe e Plotfuqishme për t’i përmbushë të gjitha kërkesat e

njeriut në këtë jetë.

Pra, kjo fjalë përfshinë të gjithë besimin, për të cilin shpirti dhe mendja e njeriut ka nevojë.

ASPEKTI I ADHURIMIT

Ky besim kërkon edhe praktikën e vet, mbi të cilën ndërtohet jeta e myslimanit. Allahu xh.sh., i Cili është i Vetmi që besohet për Zot, natyrisht që është edhe i vetmi që meriton t’i përkushtohet adhurimi me të gjitha format e sajë të ligjshme. Namazi, agjërimi, zekati, haxhi, kurban, sadakaja, por edhe të gjitha veprat tjera i kushtohen Allahut të Lartësuar.

Fjala “La il-lahe il-la Allah” nënkupton se absolutisht nuk meriton askush tjetër përveç Allahut që t’i përkulemi në sexhde apo ta adhurojmë duke falënderuar, kërkuar mbrojtje, apo duke shpresuar ndonjë shpërblim nga ai në Botën Tjetër.

Në Kuran në Suren Enam, ajeti 162 Allahu xh.sh. thotë:

قُلْ إِنْ صَدَّقْتَنِي وَتُحْيِيَّ وَمَمَاتِي لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، شَرِكٌ لَهُ وَيَذْكُرْتُمْ وَأَنَا أَوْلَى الْمُسْلِمِينَ

“Thuaj: "Namazi im, kurban im, jeta ime dhe vdekja ime janë thjesht për All-llahun, Zotin e botëve. Ai nuk ka shok. Me këtë jam i urdhëruar dhe jam i pari i muslimanëve

ASPEKTI I LEGJISLATURES

Rrjedhimisht nga ajo që u tha më lartë, kuptojmë se jeta me tërë ligjet e veta kanë burim Allahun xh.sh., nga Ai rrjedhin të gjitha ligjet e natyrës, me të cilat funksionon kjo

botë. E si është e mundur që njeriu me dëshirë apo pa dëshirë t’i përshtatet këtyre ligjeve me të cilat edhe organizon jetën e tij, kurse në anën tjetër të refuzoj dhe të mos pranoj ligjet që rrellullojnë raportet ndërnjerëzore dhe orjentojnë si t’a organizoj jetën e tij konform vullnetit të Tij.

Në fjalën “La il-lahe il-la Allah” është baza mbi të cilën duhet të mbështeten ligjet. A kujt nuk i takon vendimi mbi qështjet me të cilat njerëzit gjykojnë pasi që Allahu është Gjykatësi Suprem.

ASPEKTI I MORALIT – SJELLJES

Në pajtim me “La il-lahe il-la Allah” njeriu besimtar rregullon edhe sjelljet e tij, duke ia përshtatur të gjitha sjelljet e tij vullnetit dhe kënaqësisë së Allahut xh.sh. në të gjitha raportet: raportin e tij me Allahun, me vetveten, me familjen, me shoqërinë, me të gjitha krijesat tjera, por edhe me gjithë kozmosin.

Njeriu nuk vepron asgjë nga sjelljet dhe veprat e tij përveç asaj me të cilën Allahu është i kënaqur, ai ia përshtat të gjithë aktivitetin jetësor rregullave dhe dispozitave me të cilat na ka obliguar Krijuesi. E si do të vepronte njeriu diçka me të cilën Allahu hidhërohet, kurse Ai vigjilon dhe sheh sjelljet tona, e pastaj tek Ai është rikthimi dhe

llogaria. Të qenët e sjelljeve tona në pajtim me ligjet e Allahut xh.sh., njëkohësisht do të thotë të jesh në pajtim me kozmosin dhe ligjet e tij. Ai nuk ka vënë ligj dhe obligime diçka që nuk i përshtatet tërësisht këtyre ligjeve natyrore. Të gjitha urdhëresat dhe ndalesat e Tij janë në dobi të njeriut në plan të parë, pastaj prej tyre kërkohet edhe llogaria.

Duke besuar se “nuk ka Zot përveç Allahut”, nuk ka pse të veprohet ndonjë vepër e cila e kënaq dikë tjetër, kurse e hidhëron Allahun xh.sh. pasi që Ai është Meritori që aktiviteti ynë t’i shërbej kënaqësisë së Tij. Pejgamberi Muhamed s.a.v.s. ka thënë: “Nuk lejohet të kënaqet krijesa duke hidhëruar Krijuesin”

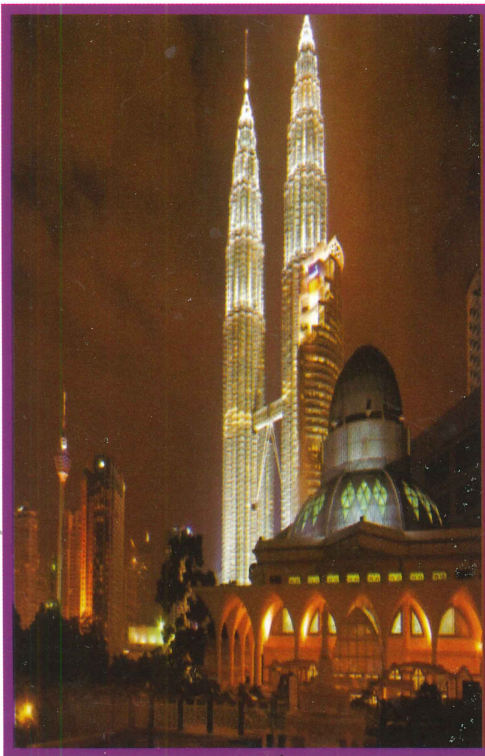
ASPEKTI I BOTEKUPTIMIT DHE AI IDEOR

Njeriu do ta kishte vështirë të gjente kuptimin e jetës, rëndësinë e saj dhe esencën e asaj se për se është krijuar dhe cili është misioni i tij në këtë botë. Madje do të mbetej i pa shpresë dhe pa rrugëdalje në shumë ballafaqime të tij me problemet e jetës. Maksima “nuk ka Zot përveç tjetër përveç Allah” është zbërthimi i preokupimeve dhe problemeve cilat njeriu ndeshet në këtë jetë.

Njeri përmes kësaj kupton se përse ka ardhur në jetë, kush e solli atë në këtë fushëveprim, çka kërkohet prej tij të bëjë dhe nga synon të shkoj. Allahu xh.sh. në Kur’anin Famëllartë në suren Edh Dharijat, ajeti 56-57, thotë:

وما خلقت الجن والإنس إلا ليعبدون ما أريد منهم من رزق وما أريد أن يطعمون

“Unë nuk i krijova xhinët dhe njerëzit për tjetër pos që të më adhurojnë. Unë nuk kërkoj prej tyre ndonjë vëllim dhe as dëshiroj të më ushqejnë ata.”

ASPEKTI CIVILIZUES

Me fjalën “La ilahe ila Allah” muslimanët arritën të ngrehin një civilizim botërorë të pa parë më herët, i ndërtuar në drejtësi dhe mëshirë. I udhëhequr nga njerëzit me të çmuar që ka njohur ndonjëher njerëzimi. Bëri që nga një popull beduin dhe të pa shkolluar, të nxjerr lider të botës, mësues dhe udhëzues të njerëzimit, por edhe sundimtar krenar dhe sfidues të gjithë civilizimeve të më hershme.

Kultura dhe arritjet që sollën myslimanët nën hijën e besimit në njëshmërinë e Krijuesit, ishin një kapërcim tej çdo parashikimi.

Të bindur se nuk ka forcë dhe pushtet askush mbi tokë përveç Allahut xh.sh. ata u bënë të denjë që të bartnin këtë mesazh duke mos iu frikësuar asnjë ballafaqimi me këto, qoftë, pasi ishin të bindur se fitorja dhe ndihma vjen vetëm nga ana e Allahut xh.sh. dhe të bindur se ishin në shërbim të kauzës hyjnore. Përpjekjet për ta zbuluar edhe më tej

fenomenet e gjithësisë ishin shtytje nga ajetet e Kura’nit që nxitnin në shkencë dhe dituri. Ato bënë që nga ky ymet, të dalin shkencëtarë të lëmive të ndryshme, të cilët botës i dhanë një civilizim të pa parë ndonjëherë më parë.

Blerta Mehani 190

Literatura e shfrytazar:
Kurani i Shenjtë në gjuhën shqipe
(përktheu Sherif ef. Ahmeti)
Shenja në rrugë prof. Sejdi Kutb
Njëshmëria e Krijuesit Abdul-Mexhid
Ez-Zindani
<http://newarabia66.info>
<http://www.e-mesjed.com>

Drita e Besimit

**Jam i vetëm
Por s'jam i vetmuar
Nuk jam i pasur
Por ndihem i pasur**

**Jetoj në kasollë
Por jam i strehuar
Se e dua bukurinë
E me të jam i rrethuar**

**Jam i robëruar
Por ndihem i liruar
Se në rrugë e Allahut
Unë jam drejtuar**

Gëzim Ilazi 111b

Drita e Kur'anit | 11

Mrekullitë në trupin e

njeriut

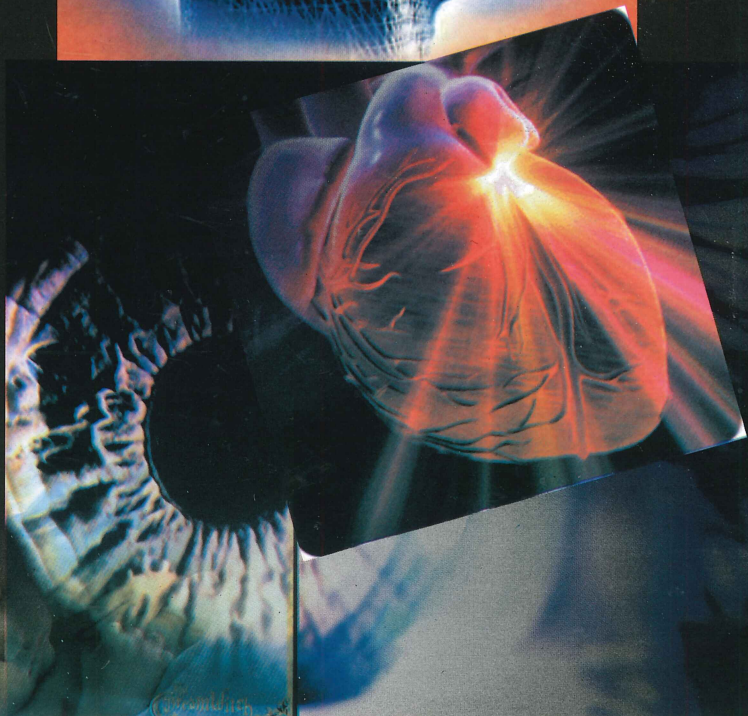
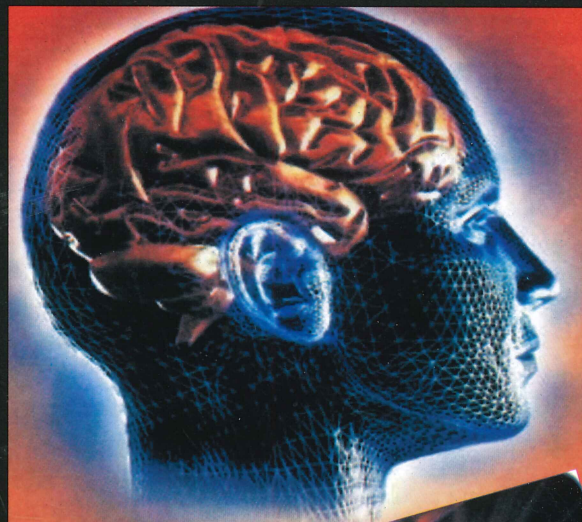
Njëri nga argumentet që e njofton njeriun për artin krijues të All-llahut është trupi i tij. Edhe ndërtimi i brendshëm dhe pamja e jashtme e trupit paraqet për njeriun argumente të panumërta të besimit. Kur shikohet vetëm pamja e jashtme e njeriut menjëherë mund të vërehet arti i përsosur i All-llahut. Simetria e trupit e cila është prezent te secili njeri, prania e dy krahëve, dy këmbëve e paraqet raportin e trupit ndaj krahëve, këmbëve apo raportit ndaj kokës dhe ky raport është jashtëzakonisht i përpiktë. Gjatësia trupore e secilit njeri është 8 herë më e madhe se gjatësia e kokës, fytyra është 3 herë sa gjatësia e hundës. Ndërmjet dy syve ka një hapësirë sa gjatësia e njërit sy. Raportet dhe gjatësitë e krahëve dhe këmbëve janë të përcaktuara sipas nevojës.

Trupi i njeriut është një makinë e përsosur në sipërfaqen e tokës, dhe si çdo makinë që tregon forcën dhe dijeninë ndërtuese të saj ashtu është edhe trupi i njeriut. Ndërsa ndërtimi i brendshëm i trupit të njeriut është përplot me detaje të imta, që në këtë rast do të fokusohemi tek truri.

Në trurin e njeriut gjenden mesatarisht 10 miliardë qeliza nervore, ndërsa numri i lidhjeve që mundësojnë komunikimin ndërmjet këtyre qelizave është 100 trilion që pa dyshim se është një numër mbi perceptimet tona, për ta bërë më të qartë këtë, ta paramendojmë një rajon të madh me madhësi 10 herë sa Turqia, dhe nëse supozojmë se i gjithë ky rajon është i mbuluar me dru dhe çdo dru ka 10 mijë gjethe, atëherë numri i gjetheve në këtë rajon do të jetë i përafërt me numrin e lidhjeve të trurit. Ndërsa informatat e bartura në tru përmes këtij numri aq të madh të rrugëve nervore në brendi të trurit udhëtojnë me një shpejtësi të pa paramenduar prej 320 km në orë, ndërsa nervat që arrijnë në tru nga qelizat trupore kanë një detyrë si në auto rrugë për bartjen e informatave të vazhdueshme ndërmjet trurit dhe trupit. Thënë shkurt në brendi të trupit në çdo sekondë kemi një komunikacion të jashtëzakonshëm ndërmjet organeve trupore dhe trurit brenda çdo sekonde që shkojnë e vijnë me mijëra informata të ndryshme. Madje është e njohur se vetëm për një minutë në tru realizohen prej 100 mijë deri 1 milion reaksione të ndryshme kimike. Në trupin tuaj gjatë shikimit apo perceptimit që bëhen, këto të gjitha janë në saxe të qindra informatave që shkojnë e vijnë ndërmjet trurit dhe muskujve për të njëmijtën sekondë shembull përdorimi i syve, të mbështeturit gjatë uljes, të kuptuarit atë që shihni, rrahja e zemrës, frymëmarrja, lëvizja e syve, zgjatja e flokëve,

perceptimi i erërave ose të dëgjuarit e zërave përreth veshit. Nëse operacionet, të cilat mundësojnë realizimin e vetëm njërit nga këto veprime i shkruajmë në një letër, do të nevojitej të shkruanim faqe të tëra me formula kimike, dhe nëse këto formula të kishin një gabim më të vogël, trupi juaj do të dilte nga kontrolli dhe duke i krehur flokët do mund të futni dorën në sy dhe duke ecur të mos rrini ose të lëvizni një hap e të rrëzoheni në tokë. Por, All-llahu e ka krijuar njeriun aq të përsosur saqë trupi ynë i realizon proceset më të ndërlikuara në botë. Prandaj pa dyshim se njeriu duhet ti falënderohet Krijuesit të tij **ALL-LLAHUT, KRIJUESIT TË GJITHËSISË.**

Florent Gashi IV

يَسْأَلُهُ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلَّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ

“Atij i drejtohet me lutje kush është në qiej e në tokë, dhe Ai në çdo moment është i angazhuar në çështje të reja” (Er rahman29)

Kur turbullohet deti dhe era e fortë përplas valët e saja me fuqi njëra mbi tjetrën sikur të ishin të hidhëruara, marinarët thirrin për ndihmë: **O ALL-LLAH**
Kur në terrin e natës së shkretëtirës kalorësi humb drejtimin dhe karvani prish orientimin e tij ata thirrin Atë të Cilit terri i natës nuk ia pengon dëgjimin e zërit të nevojtarit: **O ALL-LLAH.**

Kur ta godasë njeriun e keqja e rëndë që s'të lejon të bësh lëvizje, s'ke ç'të bësh përpos të thërrasësh All-llahun: **O ALL-LLAH..**

Kur mbyllen dyert përpara syve, e nuk ka rrugëdalje tjetër pos të mbështetesh i shtangur pas dere, e kur lypësve u shtohet pëlhura mbi fytyra, njeriu thërret: **O ALL-LLAH.**

Kur ngushtohet rruga e ju vihen kurthe, ju ndërpriten shpresat e ju këputet litari, ju thërrisni me zë të lartë: **O ALL-LLAH.**

Tek Krijuesi yt arrin fjala e mirë, arrin lutja e sinqertë, lidhja e vërtetë, Ai sheh lotin tënd të pastër kur ti e derdh diku në qoshe, ta di fshehtësinë e brendshme kur ti struk sekretin. Drejt All-llahut shtrihen duart dhe drejtohen në mesnatë duart që nuk do të mbeten të thara, por do të kthehen me atë që kërkove, sepse All-llahu është Qetësuesi i përpiktë i zemrës tënde kundrejt fatkeqësisë që të goditi. Me emrin dhe mbrojtjen e Tij dëbohen dhe largohen të këqijat rreth teje. Me përmendjen e Emrit të Tij të qetësohet zemra dhe të freskohet shpirti, të shuhet flaka e zemërimit, kthehet mendja e zë vend bindja. Emri All-llah është më i miri

emër dhe përmban më të bukurat shkronja, është shprehja më e vërtetë dhe më e shtrenjtë. All-llahut i takon pasuria, fuqia dhe lartmadhëria. Gjithçka është pronë e Tij.

لَمَنِ الْمُلْكُ الْيَوْمَ لِلَّهِ الْوَاحِدِ الْقَهَّارِ

“ I kujt është pushteti sot ? I All-llahut , i Atij që është Një , i Fuqplotë ” (Gafir16)

All-llahu është Bëmirësi dhe Mbrojtësi, i Tij është pushteti absolut. Po ashtu nga Ai të vjen shpëtimi, pasurimi me dashuri dhe vepra të frytshme.

وَمَا يَكُم مِّن نِّعْمَةٍ مِّنَ اللَّهِ

“ Dhe çdo e mirë që keni , ajo është prej All-llahut ” (En Nahl53)

O Zoti ynë, na i zbut zemrat, na e shëndrro tmerrin e brengave në hare, na bëj sypatrembur kur na kaplon frika! O Zoti ynë, freskoj shpirtrat tanë me bindje të paluhatshme, dhe shuaje prushin e shpirtrave të ndezur me ujin e besimit! O Zoti ynë, largoje prej nesh mërzinë dhe pikëllimin, lësho mbi sytë tanë të frikësuar siguri, mbi shpirtrat e shqetësuar qetësi dhe hapi dyert e zgjedhjes me shpejtësi! O Zot! Mundësoj syve të mi të shohin Dritën Tënde dhe të devijuarit të gjejnë rrugën e drejtë. O Zot i Madh! Na bëjë prej atyre që kanë frikë prej Teje dhe prej askujt tjetër e mos na bëj prej atyre që s'të kanë frikën dhe frikësohen nga të gjithë. Kur të kemi nevojë për mbështetje na përkujto mbështetjen tek Ti, kur të jemi lypës na frymëzo të kërkojmë vetëm prej Teje, se Ti je zotërues i hambarëve të pashtershëm, nga përkujdesja Jote nuk shmangat dot asnjë grimcë sa do e vogël që të jetë, dhe Ti mbetesh me dituri për ne, kudo që të jemi.

Mes'ud Salih & Gafurr Sallahu IV

Je vet jeta

Emri yt tregon fuqi që ngjall në shpirtin tim forcën e jetës, më tregon gjithçka që nuk e imagjinoj, më tregon se Ji me të vërtetë ekziston dhe je më afër se damari i qafës që më rrah aq shpejt.

Ji je në çdo vend, pjesë a molekulë të trupit tim.

Je vet jeta që jetoj. Je motivi që më shtyn të vazhdoj më tutje rrugën e nisur. Je Ji që din se çka më nevojitet mua, krijesës tënde, e Vetë drita që shohin sytë dhe zemra ime.

Qdo krijim është një mrekulli në vete, Gjithcka tregon Madhërin Jënde, O Krijues.

O falës i jetës dhe tregues i së vërtetës.

Ji që gjithcka madhëron dhe falënderon.

Vigjilenti çdo gjëje, Ai që din të fshehtën dhe misteret e këtij universi.

Mendja nuk mund të mendoj, e zemra rrah aq shpejt, buzët pshehtëtin pa pushim e shpirti ndjen qetësim e gëzim tek përmend emrin Jënd.

Sytë nuk shterojnë së qari për të mirat, bukurit e begatit e kësaj bote.

Shpirti ka nevojë për ushqimin e tij, ashtu sikurse trupi. Por, cili është ushqimi i shpirtit?

Është vetë adhurimi dhe përmendja e Krijuesit.

Jë Parin e çdo gjëje dhe Jë Fundin gjithashtu.

Drita e zemrës fiket në çastet kur ti harron qëllimin e ardhjes tënde në këtë botë, synimin që ke ndërtuar në bazë të ligjit madhështor e preciz.

Harron se Ai te sheh në çdo vend, ku ti qëndron.

Mund të fshehësh nga çdo kush tjetër, por jo edhe nga Ai, sepse shikimi i Tij është Absolut, i Përkryer.

Ai dinë se ku të dhemb për çfare ke nevojë, çfare mendon, ndjen inat, xheloz, trishtim a vuajtje, apo se ndjen gëzim, shprese, falënderim dhe gjithcka tjetër, që shpirti a trupi shfaqin çdo çast a moment të jetës.

Më trego se përveç Krijuesit, kush tjetër mund ta dijë çdo hollësi me mjeshhtërinë më të madhe?!

Po, gjithashtu pse thirrtemi me emrin: "Zotëruetit e mendjes"?

Ai na dalloj nga gjithcka tjetër dhe na ngriti në shkallën më të lart të krijesave, na bëri mëkëmbës dhe udhëheqës në tokë, mbizotërues të çdo gjëje që na rrethon e që është krijuar vetëm për të na shërbyer neve.

Çfare thua O njeri, kur të është bërë nderim kaq I madh!

E prap je jofalënderues e nuk nënshtrohesh para Atij që ti fali të gjitha.

Më duket se me vetëdije të plot po shkon drejt humnerës e shkatërrimit përfundimta

Zgjohu dhe mos mendo dy here në atë që tani do vendosësh. Je të jetë kjo zgjidhja e problemeve tua, që të kanë munduar vazhdimisht.

Vendos tani kur je ende në kohë për të marrë vendim për vete, tani kur ende ke mundësi para se të jetë shumë vonë.

Dëshiroj që dhe ti si unë ta ndjesh thellë brenda vetës Qenjën e Krijuesit, pranin e Tij, mbrojtje dhe mbështetje, që nuk krahasohet me askënd dhe asgjë tjetër në këtë planet.

Përgjeto kënaqësinë e të qenit krijesë e Krijuesit Absolut, të Përgjeshëm, Përfekt, të

Pakrahasueshëm, Mbizotëruesit të çdo gjëje.

Mos je rob i veprave tua si dhe mos je pasues i atij që të dërgon drejt shkatërrimit tënd.

Mendo e vepra tash kur është momenti dhe çasti i volitshëm.

Bardha Krikul III

Në përfundim të një viti shkollor

Erdhi maji, koha po kalon. Edhe këtij viti shkollor po i vjen fundi. Në këto ditë të numëruara të këtij muaji ndalem e përpiqem të mendoj për kohën. Sa shpejt kalon! Përpiqem të kujtoj tërë atë që ngjau gjatë kësaj periudhe, të gjatë dhe të shkurtër. Sa çudi që nga përditshmëria dhe brengat e saj sikur s'kemi kohë të mendojmë se sa shpejt kalon koha. S'i vërejmë ditët që secila ditë më shpejt se tjetra vrapon e ikë për të mos u kthyer më. Përfundimi i diellit çdo ditë palos një fletë të librit, të quajtur shkollë. Por kur lexoj kujtimet e një viti shkollor, në faqet e këtij libri, më duket shumë i begatë dhe aq i gjatë si të ishte i pafund. Sa të bujshme e të bukura që janë ato kujtime e që bëhen edhe më interesante kur përzihen me ndjenjën e stresit të mësimave e të notave. Janë përjetime që në momente të caktuara nuk do të donim t'i përjetonim, por kur shijojmë sukseset tona, ato me kalimin e kohës edhe me të dashura do të bëhen. Zaten të arriturat në mësim dhe shfrytëzimi i denjë i kohës janë filli i lumturisë dhe kënaqësisë së çdo nxënësi të vyer. Janë kujtimi më i bukur. Të dish të shfrytëzosh kohën, mbase është begatia më e madhe që Begatuesi më i Madh i jep njeriut. Po përveç anës serioze të mbushur me punë e angazhim, pa të cilën jeta e njeriut s'ka kuptim, padyshim edhe ana tjetër e jetës shkollore, ajo e humorit, ngazëllimit, shakasë dhe e kapriçeve të ndryshme e ka vendin e vet të posaçëm, dhe sikur e plotëson të parën duke e bërë më të bukur dhe më të vlefshme për një nxënë. Ndër kujtime përpiqem të parafytyroj jetën pa shoqëri. Sa e mërzhitshme dhe e zbrazët do të ishte. Shoqëria është ilaçi më i mirë kundër vetmisë dhe

ndjenjës së mërzi. Shkolla është vendi dhe koha kur krijohen shoqëritë më të thella. Mendoj se ky është dallimi më i madh i shoqërisë shkollore dhe asaj jashtë saj. Afërsia në moshë, ide, qëllime na bënë në shkollaret të lidhemi fort për njëri-tjetrin. Rëndësia e kësaj shoqërie na del në pah edhe më kthjelltë kur largohemi prej tyre gjatë pushimeve. Shoqëria jashtë shkollës do të mbulonte vetminë dhe boshllëkun deri diku, por asnjëherë të zëvendësoj vlerën e shoqërisë shkollore. Në vazhden e mendimeve të mia në kohën kur i largohemi përkohësisht shkollës s'ka si të mos më bien ndërmend kategoria që simbolizon dijen. Profesor dhe mësues sa emra kuptimplotë! Sa shumë i përmendim gjatë tërë viteve shkollore. Sa shumë kërkojnë nga ne, sa shumë na këshillojnë e nxisin në punë e angazhim?! Sikur mërzhitemi nganjëherë nga fjalët dhe kërkesat e tyre. Por ashtu si çdo gjë tjetër, që, kur nuk e ke më ia din vlerën edhe fjalët e shtrenjta të profesorëve tanë fillojnë të na bien ndërmend në kohën e ndarjes me ta. Dhe kështu çdo ditë në ballafaqim me sfidat e jetës e vërejmë ndikimin e tyre që kanë në ne. Largimi i përkohshëm nga ambienti shkollor na mundëson, që përveç një perceptimi tjetër për gjërat që na rrethojnë, të përpiqemi t'i vëmë në jetë mësimet, praktikat dhe përvojat e marra nga arsimtarët, apo nga librat përgjatë procesit mësimor. Kjo na mundëson që më realisht t'i çmojmë mësuesit tanë, shoqërinë, apo thënë shkurt shkollën. Si do që të jetë, ura lidhëse ndërmjet botës shkollore dhe asaj jashtë saj, mësuesi dhe shoku ynë më i mirë është dhe

mbetet libri, shoqëruesi që kurrë s'na zhgënjën dhe përherë na e freskon intelektin. Shfrytëzimi më me vend i kohës është shoqërimi me të, sepse leximi është çelësi i suksesit, ashtu siç e mësoi I Gjithëdijshmi krenarinë e njerëzimit, profetin Muhammed s.a.v.s.. Duke meditaruar për këto te mira të pafundme dhe vlera të mirëfillta njerëzore që na rrethojnë, shikoj botën jashtë e më vijmë në mendje shumë vese të këqija të shoqërisë sonë. E ajo që më dhemb më shumë është se shumë të rinj bashkëmoshatarë të mi, janë zhytur në këto ligësi si narkomania, konsumimi i alkoolit dhe duhanit. E në anën tjetër amoraliteti është bërë simbol i "emancipimit". Për të gjitha këto dëgjojmë çdo ditë dhe gati janë bërë "të zakonshme" në shoqërinë tonë. Kurse gatishmëria e shoqërisë sonë në luftimin e këtyre të ligave, mund të themi se po mungon. Si për çdo gjë që ekziston ilaçi edhe për këto ekziston, ajo është edukata e mirëfilltë islame. Papunësia dhe varfëria janë të tjera gjëra që s'na pëlqejnë dhe pengojnë çdo ditë. Por assesi nuk guxojnë të ndikojnë në elanin dhe vullnetin tonë për punë e angazhim. Sepse, çdoherë "pas vështirësisë vjen lehtësimi". Dhe shpresa në ndihmën e All-llahut nuk duhet të na mungoj për asnjë çast. E jona është që secili të jemi sa më të përsosur në punët tona. Në këtë formë i ndihmojmë vetes dhe tërë shoqërisë. Pa mundësi përpjekje, sukses nuk mund të ketë. E formula e suksesit është puna shoqëruar me mbështetje në të Madhin Zot. Zakonisht takojnë të gjitha këto

Adnan Sasani Jeto sikur do të vdesësh nesër, mëso sikur do të jetosh gjithmonë.

Alban Selimi Dituria është shumë e vlefshme nëse fillon t'ia kërkes fundin do ta gjes fillimin.

Amir Zullufi Të gjithë njerëzit janë të humbur, përveç të diturve, të gjithë të diturit janë të humbur, përveç vepruesve, të gjithë vepruesit janë të humbur, përveç të singertëve.

Ardian Avdyllaj O njerëz, për All-llahun ne jemi krijuar për përjetësi, jo për kalueshmëri. Në të vërtetë ne vetëm shpërngulemi prej një shtëpie në shtëpinë tjetër.

Arlind Krivaj Bëhu si bleta që kërkon aromën e mirë dhe e lë anash ndyrësirën, e mos u bë si miza që i kërkon plagët e gjakosura.

Behram Emiri Ka shumë arsye për të cilat vlen të vdesësh, mirëpo vetëm një është shoqëria që krijohet për të cilën vlen të jetohej.

Bunjamin Savolli Një fillim që i erdhi fundi, por që pret prapë një nismë të re.

Dardan Halili Njerëzit e ditur jetojnë edhe pasi të vdesin, ndërsa njerëzit e pa ditur janë të vdekur edhe sa janë gjallë.

Davud Kelmendi Bëhu ambicioz i diturisë, falës fisnik shoqërisë, rob falënderues i Perëndisë, i durueshëm në kohë të plegërisë.

Daut Xallaba Kërkimi i së mirës është i vështirë, ndërsa lënja e së keqes është më e vështirë, sepse çdo të mirë nuk ka nevojë ta marrësh, kurse çdo të keqe duhet ta lësh.

Driton Haziri O All-llah, na ke begatuar, gjithë të mirat na ke dhuruar, zemrat tona ke zbuluar me Islam i ke nderuar.

Edin Veliki Kushdo që nuk e konsideron fjalën si pjesë e punës së tij, do të bëjë gjynah tejmase, dhe kushdo që punon pa dije do të bëjë më shumë keq se sa mirë.

Egzon Beqiri Njeriu mëson vetëm në dy mënyra, me lexim dhe shoqërim me njerëz të mirë.

Engjell Pireva Mos e mallko errësirën por ndeze llambën.

Enis Surkishi Më mirë të humbësh një minutë në jetë, se të humbësh jetën për një minutë.

Ermal Lahu Bëhu si pema që kur e gjuajnë me gurë, ua kthen me frytë.

Fatlum Grisholli Çdo natë e errët e ka mbarimin e ndritur.

Fehmi Mehmeti Të gjithë ne myslimanët jemi unik, jo pse të gjithë mendojmë njësoj, por, sepse të gjithë ecim në një rrugë.

Festim Tërmeti Dashuria është një ndajenjë që zemrën ta rrëmben, herë të jep shpresë e herë të gënjën.

Fidan Qorrolli Çdo ditë e jetës sate është një faqe e biografisë sate, kujdesu ta shkruash mirë, sepse një faqe e keqe e ndyn gjithë librin.

Fitim Fejzullahu Rrënjët e diturisë janë të hidhura, por janë të ëmbla frytet e saja.

Fitim Çerguri Fytyra e njeriut që falet natën, All-llahu e

Fjala e fundit e

bënë dritë, e do atë çdo mysliman dhe kur ta takon atë dikush që nuk e ka parë thotë: unë e dua këtë njeri, sepse ata janë të vetmuar me All-llahun, Ai i cili i ka hijeshuar fytyrat e tyre me dritën e Tij.

Florent Gashi Shfrytëzoje rininë tënde, sepse minutat e pashfrytëzuara në rininë tënde bëhen shekuj në plegëri.

Gafurr Sallahu Nëse donë që All-llahu të japë atë që ti dëshiron, vepro atë që Ai kërkon.

Kushttrim Berisha Refuzoni dynjanë, sepse ajo i ka refuzuar ata që më shumë se ju e kërkonin atë, dhe merrni mësim nga ata që ishin para jush para se prej juve të marrin mësim ata që vijnë pas jush.

Labinot Feta Jeta vazhdon, Medreseja përfundon, respekti për të nuk mbaron.

Liridon Berisha Paraja është e mirë si shërbëtorë, por e keqe si pronar.

Mehdi Jashari Jeta është një pikturë në të cilën nuk mund ta përdorësh gomën.

Mensur Bajgora Mos u mbështet për muri se rrëzohet e të zë, mos u mbështet për njeriu se vdes e të le, mbështetu në All-llahun që është vetëm Një.

Mesud Salih Trajnojë veten, sepse një orë durim të qon në fitore.

Muhamed Shehu Masdari është burim i foljes dhe i emrave të prejardhur, ndërsa folja tregon veprimin dhe kohën...

Muharrem Smakiqi Po që zemra e pastër, nga goja dalin fjalë të mira.

Naim Pllana Zoti im edhe në bëmë pabesi duke ndenjur larg Teje, gjendja ime thërret me të madhe, se nuk do të mund të rri pa Ty, e kërkoj favorin Tënd, jo për të shpëtuar nga pabesia ime, por se kam aq shumë nevojë për Ty.

Neshat Krasniqi Kjo botë është gjumë, jeta në të është ëndërr, ndërsa vdekja është zgjim.

Rijad Krasniqi Drejtësia mund të errësohet për një kohë, por nuk mund të shuhet kurrë.

Sytrim Halitaj Mysliman i dashur, fuqia kur të humbë dhe shpresa kur të vdes, kujtoje All-llahun që gjithmonë të mbështetë.

maturantëve

Almedina Tahiri Don't worry, be happy.

Besa Shabani Fitoje respektin nga njerëzit me moralin tënd, që të ndjehesh krenare me veten tënde kudo që të shkosh.

Blerita Mehani ...qielli me yje sipër meje dhe ligji i moralit brënda meje...

Blerita Plana Për diçka që shumë shpesh mund ta kesh, mos e humb atë që vetëm një here mund ta gjes.

Edona Rama Çdo sendi dija vleftën në fillim, sepse kur e humb s'ka më kthim.

Esma Xhelili Njeriun që ti e donë dhe e respekton nuk ka asnjë të metë, provo të mos e duash edhe do të shohësh se sa të meta ka

Fatime Avdiu Dija është ajo me të cilën dalim dhe në frontine pare pa pasur frikë fare, po nuk e pate, atëherë nuk do të kesh mundësinë e dytë për të jetuar.

Fatjona Hajdarmataj Ç'dobi ka nga mençuria, nëse s'mund të shpëtoj njeriu nga kryelartësia.

Ganimete Fejzullahi Mendjemadhësia është krenaria e njerëzve të dobët.

Sanushë Memaj Nëse pret dashurinë që ja dhuron dikujt, të ta kthej në mënyrë të njëjtë, e lumtur kurrë nuk do të jesh.

Imrane Xrasniqi Largohu nga mëkatet e mëdha dhe të vogla, sepse kjo është devotshmëri dhe ec sikur ai që ec mbi gjemba dhe shiko se ku e vendos këmbën e tij, mos i nënçmo mëkatet e vogla, sepse kodrat nga gurët e vegjël përbehen.

Sava Kukaj Ke kujdes dhe ruaju nga njeriu që nuk ka çka humbë.

Kosovare Latifi Bëhu ndriçues me moralin tënd që edhe në errësirë ti reflektosh

Lirie Stubulla Edhe pse shumë njerëz nuk e meritojnë dritën, megjithatë dielli lind në mëngjes.

Luljeta Fetahu Njeriu ndikohet nga besimi i miquit të tij, andaj kujdes me kë shoqëroheni.

Luljeta Sasani Kush i kalon dy ditë duke mos shtuar asgjë në diturin e tij, ai është prej të humburve

Medina Bejtullahu E mallkuar është bota, e mallkuar dhe ç'ka gjendet në të, përveç përmendjes së Allahut xh.sh (islamit në përgjithësi) mësuesit dhe nxënësit në përgjithësi

Minire Shabani Rrallëherë pendohemi pse kemi folur pak e shpesh pse keni folur tepër. Kjo është një e vërtetë që e dime të gjithë, veçse askush nuk i përmbahet.

Naime Kajoshaj A pessimist sees the difficulty in every opportunity an optimist sees the opportunity in every difficulty

Qamile Musliu Vetëm asnjëherë mos u përul para atyre që s'të duan, sepse përbuzja e tyre më vonë ka për të shkatërruar.

Refiqe Tërnavë Born to die...

Samire Dragusha Njih vetveten dhe mundohu të jesh...??

Sanije Fejzullahi Nuk ka rëndësi se sa meriton, por e rëndësishme është të dish ta marrësh atë që meriton.

Selvije Lusnjani Mos flisni shumë pa e përmenduar Allahun, sepse ju ngurtësohen zemrat. Zemra më e largët nga Allahu është zemra e ngurtë.

Valbona Hajdari Të jetosh plotësin e momentit në ç'do hap që hedh... të mendosh për ku po shkosh... të mos qosh dem as një çast nga jeta... kjo është mënguri.

Xheneta Xhemajli Pastërtia dhe fisnikëria e zemrës mund të arrihet me forcimin e besimit dhe dominimin e tij në të.

Xhevahire Shabani Kur të ndihesh e vetmuar dhe të duket që askush më s'të do, ngriti duart lartë nga qielli e falënderojë Allahun, që na ka bërë të mundur, që dashuria e Tij, kurrë në zemrat tona mos të mungojë

Dashuria ndaj nënës

Vazhdoj të ëndërroj me gjithë pagjumësinë që kam. Vazhdoj të eci me gjithë dhimbjet e këmbëve që kam. Punoj me gjithë lodhjen që ndjej dhe mendoj për ty me gjithë ngarhësën që kam. Sikur të mund të tregoja se nuk të harrova, se nuk të lash, se një ditë do të kthehem. Ah sikur të mund ta bëja unë atë që bëre ti për mua, sikur të mund ta ktheja. disi borxhin që kam. Sot ishte pothuajse dita më e ngarkuar e javës. Ishte edhe dita më e ftohtë e këtij muaji. Jsha e lodhur e rraskapitur. Ishte gati mesnatë. Ishte koha për të fjetur, mirëpo në këtë kohë gjithnjë më ngjallet një ndjenjë. Në këtë kohë gjithnjë mendoj për ty por këtë herë pak më ndryshe. Këtë herë fillova të bëj llogari sikur dëshiroja të dija se sa larg të kisha. Mendova për ditën kur më lindi, vështirësitë dhe dhimbjen që ti përjetove. Por, megjithatë kur më pe të vogël e të pambrojtur përsëri buzëqeshje. Më mbaje në duar me aq kujdes e butësi, sikur mbaje thesarin më të shtrenjtë, duke harruar se dhimbjen ta shkaktova unë. Më rrite me plot dashuri. Më mësove çdo gjë për jetën, për botën, për Zotin tim. Ti ishe me mua në çdo çast të jetës sime e gatshme për të më mbrojtur nga çdo gjë, e gatshme të më mbështetje me çdo gjë. Kur të gjithë më nënçmonin ti më ngushëlloje, kur vuaja ti më ledhatoje, qaje derisa unë fleja dhe buzëqeshje kur të shikoja, pa marrë parasysh disponimin tënd dhe unë çfarë bëra, të lash, të lash ashtu të pikëlluar plot mall e brenga. Ti ishe në çdo shenjë të jetës sime, ti ishe drita e syve të mi, por thjeshtë unë kurrë se kuptova. Sikur të mund të tregoja se jeta pa ty është e rëndë, por më i rëndë është mendimi se ti po vuan.

Merjeme Kërkul

Një ditë të vetme.

e vetme

Ulor në një shkëmb, afër detit. E vetme pa askënd. Vetëm me All-Illahun. Shoh valët tek ngrihen lartë, me baticat dhe zbatat e veta. Ato marrin tatëpjetën e tyre. Dielli ka lëshuar rrezet e tij në çdo hapësirë të detit. Nuk dëgjohej zë. Nuk shihja gjë tjetër, pos valët me lëvizjet e tyre dhe me zhurmën që bënin. Ndjehesha shumë e vetmuar edhe pse e dija se nuk isha vetëm. Shpirti më vlonte, dëshira dhe qëllimi synojnë që ta mbërrijnë atë që e dëshironin. S'mund të shkoj askund, ku Ai nuk më sheh dhe që nuk do më gjejë, se Ai është ngado që shkoj dhe shkojmë. Na sheh edhe pse ne nuk e shohim, është vetëm Një. Një ZOT pa të cilin nuk mundem të jetoj dhe jetojmë pa Të. Ai ekziston. Ai është All-Illahu i cili gjendjen dhe tërë jetën brenda një sekonde mund të na e ndryshoj. I mjafton Atij një fjalë e butë. I mjafton për çdokënd gjithçka dhe çdo gjë të thotë vetëm KUN FE JEKUN Bëhu dhe ai bëhet.

Valmire Krasniqi

E pash diellin duke perënduar

Ishte një pasdite e freskë nga ditët e nxehta të verës. Unë shëtisja nëpër rrugët e qytetit. Isha thelluar në mendime dhe pash se isha larguar nga shtëpia. Kthehesha për në shtëpi. Duke ecur rrugës, ndjeva një lodhje dhe hyra në oborrin e shtëpisë. U ula pran shkallëve. Fillova të shikoja malet e mëdha dhe fushat e blerta, që të mbushnin plot jetë. Mora frymë thellë dhe thash me vete: sa Madhështor është Krijuesi im dhe i kësaj gjithësie! Nga malet e larta shihej edhe qielli që në horizontin e tij kishte marr ngjyrë të kuqërremtë. Pashë edhe diellin që kishte filluar udhëtimin e tij drejt perëndimit e unë e shikoja me shumë dëshirë dhe kureshtje sikur dielli me perëndimin e tij që i thoshte lamtumirë edhe një ditë qytetin tim. Më në fund perëndoi dhe u fsheh pas atyre kodrave të larta. Për një çast fillova të mendoja: SUBHAN ALL-LLAH! Sa Fuqplotë dhe Madhështor je o Krijuesi im. Që me mëshirën tënde e sjell diellin çdo ditë nga lindja dhe në mbrëmje e perëndon atë. Fundi i kësaj dite ishte ky. A thua vallë, cili do të jetë fundi im? e shumë pyetje që ja bëja vetës time saqë një rrëqethje më përshkoi tërë trupin. Filluan edhe yjet të vezullonin që më mahnitnin me bukuritë e tyre.

U dëgjua ezani i namazit të akshamit, i cili më zgjoj nga ato mendime. Hyra brenda, por me disa mendime që më silleshin në kokë, që me një kureshtje mendova: a thua vallë nga e vazhdoi dielli rrugëtimin e tij?

Esra Hashani J-v

Ndoshta këtë pyetje duhet t'ia bëjmë secili vetës. Pse unë duhet të jem në qendër të çdo bisede?! Pse unë të mos kem edukatë pasi është e lavdëruar nga të gjithë është e zbukuruar në çdo vend dhe përmendja e saj përshkon të gjitha kohërat?! Pse unë të mos kem edukatë, pasi edukata e pamjes së jashtme është adresa e edukatës së brendshme?! Pse më kalon koha kështu dhe unë nuk ndryshoj asgjë?! Pse mua më kanë humbur lidhjet me Krijuesin?! Pse unë s'gjej qetësi në namaz, pse s'gjej ndryshim pas mbarimit të namazit?! Pse të tjerët bëjnë me gisht nga unë, pse më largohen shokët?! A thua ata po gabojnë. Çfarë po ndodh me mua që koha po më kalon koha duke dëgjuar muzikë?! Pse unë me pak punë të mira mundohem të lavdërohem se çfarë kam bërë. A thua pse më duhet të bie pre e kënaqësive të kësaj bote! Pse unë po i ndërroj kënaqësitë e ahiretit me kënaqësitë e kësaj bote kalimtare që zgjasin me sekonda, e dihet fare mirë se jeta e vërtetë është ajo e botës së ardhshme?! Është për tu çuditur se si më kalon koha kështu në këtë gjendje. A me të vërtetë mua më takon të bëjë gjëra të tilla, a thua a kam të vetmen arsye, "jam bërë i varur prej kësaj gjendje e s'kam kohë për tu penduar". Jo, këto gjëra duhet të marrin fund, duhet larguar këtë errësirë nga sytë e mi. A mos më ka faj mua ndokush për tërë këto shthurje të mia?! Nuk e besoj! Ku është zgjidhja?! Pse unë nuk zgjohem një herë e mirë nga ky gjumë aq i thellë?! Pse të mos e bëjë Kur'anin pranverë të zemrës sime?! Përse të mos më shkëlqejë fytyra nga namazi sikur fytyrat e të tjerëve?! Pse të mos e kthej buzëqeshjen në fytyrën time, që është zhdukur për vite të tëra?! Pse të mos shoqërohem me shoqëri të mirë që më ka munguar kaherë?! A është kjo zgjedhja?! Besoj që po. Pse unë nuk i llogariti punët e mia para se të më llogariten?! A s'do të ishte mrekulli?! Besoj që do të ishte dhe gjëja më e mirë e mundur që do të më ndodhte. **Muharrem Smakiqi IV**

Veset e mira

S'do mend se veset e mira – virtytet që e karakterizojnë njeriun janë të shumta, por do i përmendi vetëm disa nga kryesoret:
Dorëdhënia – bujaria .Të turpëruarit .

Ruajtja e nderit.
Largimi nga haramet.
Të mbash fjalën e dhënë.
Mos mallkimi.
Të vizitosh të afërmit.
Të jesh fytyrë qeshur.
Të bësh teube.
Të nënshtuarit.
Të jesh modest.
Të bësh durim.
Të jesh i besueshëm.
Të jesh i ndershëm.
Të falënderosh ata që të bëjnë nder .
Të ndihmosh të varfrit.
Të mos gënjesh.
Të bësh ibadet.
Qëndrim Maqastena III-b

A jam unë ai që dua të jem

A jam unë ai që dua të jem, është një pyetje e cila kërkon një shpjegim të mirëfilltë dhe e cila pyetje më shtynë të bëjë edhe pyetje tjera. Nganjëherë mbyllem i vetëm në dhomën time dhe mundohem të gjejë sadopak qetësi që të mund ta gjejë përgjigjen e kësaj pyetje, e cila jo rrallë më mundon. Njeriu që ta kupton se a është ai që dëshiron të jetë, duhet ti analizoj veprimet e tij, por edhe të tjerëve, familjes dhe shoqërisë që e rrethon dhe e shoqëron në betejën e madhe që quhet jetë. Mirëpo, edhe të marrë analizat e tyre për vetën e vet. Nganjëherë bëj ca sjellje dhe veprime, të cilat nuk lidhen shumë me arsyen dhe logjikën e shëndoshë, mirëpo pas një momenti dëshiroj më shumë se çdo gjë tjetër ta ktheja kohën pas dhe ta ndryshoja ecurinë e gjërave dhe veprimeve që bëja, sepse thellë në shpirtin tim kuptoj se diçka më thotë vazhdimisht se ti nuk je ky dhe nuk dëshiron të jesh, ndërsa ka herë kur bëj ndonjë veprim, i cili të tjerët i bën të ndihen mirë dhe kuptoj se diçka në gjoksin tim zgjerohet, kuptoj se i tillë dua të jem çdo herë. Unë do të jem ai që dua të jem, atëherë kur në familje të më duan dhe ta çmojnë fjalën time, kur në shkollë ta vlerësojnë atë që mundohem dhe që e jap nga vetja dhe kur në shoqëri të mund të kontribuoj dhe nëse jo me ndonjë vepër të madhe, por të paktën me ndonjë këshillë se si duhet të jenë të mirë, ta duan e respektojnë të mirën, ta çmojnë atë dhe që urrejtje të ndjejnë vetëm ndaj atyre veprave të këqija, të cilat janë të dëmshme si për individin, familjen, por edhe shoqërinë në përgjithësi. Unë do të jem ai që dua të jem atëherë edhe kur do ta krijoj familjen time dhe do të mund ti drejtoj, mësoj dhe këshilloj ata nga e mira, e cila është shumë e domosdoshme. Do të jem ai që dua të jem atëherë kur do të mund të krijoj shoqëri të madhe, me të cilët së bashku ti kontribuojmë familjes dhe shoqërisë e të mos mbetem si jetim në rrugën e gjatë të cilën e sjell jeta . Të tregoj se a jam unë ai që dua të jem, e di se nuk mjafton ky laps dhe kjo letër, por me këtë desha të tregoj se edhe kjo është një mënyrë e shprehjes, e cila sadopak shpresoj se do të më ndihmoj mua personalisht dhe të tjerëve, se çfarë jam tani dhe çfarë do të doja të jem në të ardhmen.

Allahu I Madhëruar

Ai që më krijoi mua
Të krijoi dhe ty
Por dikush nuk e di...

Të dha veshin të dëgjosh
Të dha syrin të shikosh
Të dha mendjen të mendosh,
E si mundesh, ti motër, Krijuesin
ta mohosh

E krijoi gjithë njerëzimin
Prandaj, Atë ta respektojmë.
Të shkojmë rrugës së drejtë
Kurrë të mos gabojmë...

Të falënderojmë All-llahun
Që na nxori në dritë.
Që nuk na bëri prej atyre
Që u përkulen idhujve çdo ditë

Faleminderit o I Madhëruar
Që na shpëtove nga kjo marri.
Je sundues i Gjithësisë
Adhurimin e meriton vetëm Ti
Ardijana Llugiqi I

Udhëzimi

Isha në mes rrugës
Nuk dija nga të shkoja
Vetveten time unë si ta shpëtoja

Të gjitha i kisha
Asgjë s'mungonte
Por shpirtin as gjë nuk ma qetësonte

Thuaj çdo gjë në këtë jetë pranova
Por unë dot nuk ndryshoja
Kërkova, kërkova e me në fund një
Mrekulli zbulova,
Islamit të cilit plotësisht iu dorëzova
E me gëzim shehadezin unë shqiptova
Me islamën vetveten edukova
Fjalën e All-llahut më përpikëri e zbatova

Unë gjithmonë këtë fe
Do ta ndjekë
Sepse është lumturi e vërtet
Për këtë jetë po ashtu për Ahiret
Florent Gashi IV

Respektimi i Prindërve

Në Kur'an është shkruar
E nga alejhiselami jemi këshilluar
Se prindërit tanë
Ne duhet respektuar

Pejgamberi na ka thënë
Qe ti duam babë e nënë
Që fjalët "of e jo"
Kurrë mos me i'a thënë

Nëse donë i mbuluar me sevape të
jesh
Respektoj ata deri sa ti kesh
Nëse donë të jesh xhenetli
Gjithmonë pran tyre rri

Bukën ty me ta përgatitë
I skuqet hunda me gjithë sytë
Dhjetë orë të ditës së tij punon
Që shkollim më të mirë ty ta
mundëson.

Nëse në këtë jetë prindërit i respekton
Allahu ty do të mëshiron
Nëse i shpëtuar dëshiron të jesh
Përgjigju atyre në çdo kërkesë
Besart Miftari Ila

Dielli

Ç'do ditë zgjohem
Herët me një mrekulli
Se rrezet e diellit
Mua me bien në sy.
Sa ndjenjë e bukur
Kur dielli të zgjon
Sepse atë ditë
Freskinë shijon.
Ç'do ditë kur dielli lindë
E kam një kënaqësi
Sepse e kujtoj Krijuesin e
tij.
Sa mrekulli të bukura
All-llahu na ka lenë
Që njerëzit të binden
Që vetëm ai ekziston.
Jeton Raqi IIIa

Vendi i ëndrrave të mia

Të jetosh në mërzi
Nuk është aspak e lehtë
E sidomos kur ke dëshira
Që nuk realizohen lehtë

Kam pas një dëshirë
Që ende në zemër e
mbajë
Sa herë më kujtohet
Më mbushen sytë lotë,
e dua të qajë

Një ëndërr të madhe
E kam në këtë çdoherë
Nëse nuk e realizoj dot
Nuk më duhet më kjo jetë

Sillem në dynja si i verbuar
Nuk dua të rri më në këtë
vend
Nuk e di përse,
Jam duke jetuar

Një shpresë e madhe
Më mban te Zoti im
Atij i mbështetem
Që ta arrij këtë qëllim

Shokët më shohin që s'jam në
disponim
Por askush se di problemin
tim
Nuk i tregoj askujt
Se më bëhet zemra copë e
grimë

I mërzitur jam, jam i
trishtuar
Më kanë humbur shpresat
Për të jetuar
S'kam me fuqi rrugën për të
vazhduar

Atë vend që e dua
Gjithnjë për të mendoj
Nëse nuk shkoj atje vërtetë
S'më duhet kjo jetë, në të të
jetoj.

Festim Tërmkolli IV

Vuajtja

Që sa kohë nuk të
kam parë, malli për
ty shumë më ka marrë.
I mërzhitur jam, me lot
jam duke qarë, malli
për ty mendjen ma ka marrë.
Kalojnë ditët, kalojnë vitet,
malli për ty vetëm po rritet.
Derisa të marrë mua nuk më rrihet
Armiqët na luftojnë këtë dashuri
për të na e shkatërruar, por dashuria
është e fortë dhe ka për të fituar.
Nuk mundem më shumë të duroj
do vij vetë e të të kërkojë se
nuk mundem i vetëm të jetoj.
Behu gati, qëndro duke
më pritur, se do vij të të marr
e larg kemi për të ikur.
Do ikim nga armiqtë larg
për të jetuar, të kalojmë së bashku
një jetë të gëzuar.
Do jetojmë të lirë si dy zogj
do fluturojmë në tokën e
premtuar, jetën do e kalojmë

Festim Tërmmkolli IV

Pavarësia

Sot kjo ditë e ka një shkëlqim
Sot është lindja e vendit tim
Sot të gjithë të gëzuar u
zgjuan
Dhe njëri-tjetrit pavarësinë
ia uruan
Sot një festë të madhe do ta
festojmë
Por edhe dëshmorët mos ti
harrojmë
Sot Kosovë të jesh krenare,
dje ishte e vogël e sot shumë
më e madhe
Urime, Urime Kosovë, të
qoftë kjo pavarësi
Sot e tutje në hartë u shënua
një shtet i ri.
Gëzuar, gëzuar Kosovë,
gëzuar Pavarësinë
Dëshiroj e mbara çdo herë të
prin.

Shpresa Jusufi III

Klithma e jetimit

Kërkoj babin tim që të e
shoh
Por kërkoj ndihmë se nuk e
njoh
Përqafimi i tij më mungon
Ndjenja për te më huton.
Në ëndërr shpesh ai mua
më vjen
Më pyet: "Biri im" çfarë po
bënë
Unë përgjigjeje s'mund ti
kthej
Ai më përqafon dhe fillon
t'më rrëfej
Zgjahem nga gjumi me
ndjenjën tek ti
Filloj ta prek shtratin, por
nuk ka njeri
Filloj ta vajtoj dhe me zë të
lart të thërras
Babi, babi eja më merr, së
paku një çast.
Thirrja ime qenka e kotë
Ti je larguar tashmë nga kjo
botë
Jeta qenka e tillë me këtë
duhet të pajtohem
Edhe pse se kam babin,
jetën duhet ta vazhdoj
Jeton Jashari IIIb

Mbulesa me Zemër

O moj motër besimtare
Ty mbulesa të bën krenare
Të jep ndjenjë të fort
Të punosh për të Madhin Zot
Të ulësh shikimin e të mos bësh haram
Oj motër të përparojmë fenë islame
Të besojmë të vetmin Zot
I cili nuk krijoi asgjë për kot
Të urdhëroi të mbuloresh
Me fenë islame të frymëzohesh
Shehadetin ta shqiptosh
Ahiretin ta fitosh.
Është mirë të mbuloresh
Para se të pendohesh.
Se mbulesa asgjë s'pengon
Vetëm se iman të shton.

Shejnaze Maliqi I

Një ditë në Prizren

Sot në fytyrën time diçka
ndryshoj
Një ditë ndryshe sot filloj
Një ndjenjë të thellë mua ma
zgjoj
Se një vend të zemrës e vizitoj
Nisem për rrugë të të vizitoj
Prizren o djep për heronjë
Vend me histori të lashtë
Që brendësinë time e nxjerr
jashtë

Djep i lindjeve dritash
Veprat e tyre na sollën ku jemi
tash
Shumë vende të cilat ndritin
Ndjenjën për atdhe mua ma
nxitin

Me kolonë shumë shekullore
Zemrën time mua ma more
Ndjenjën time ma fluturove
Mendjen time krejtësisht e
hutove

Atë xhami me shumë minare
Edhe ujin e bëjnë zjarr
Mendja ime veç se qiellin ka
marrë
Që filloi të lundroj si detarë

Ai lum që përgjysmë të ndanë
Diçka të rëndë mbi vete mbanë
Urën e gurit një monument të
rrallë

Mensur Bajgora IV

Dashuria për nënën

Dashuria për nënën
Është si një lule që do të
ujitet

Po nuk e ujite
Ajo s'do të rritet.

Dashuria për nënë
Është si dielli në qiell,
Po dolën retë
S'do të ketë më diell
Tiktaket do të rrahin pa
pushim
Afati u mbaron
Kur të vdes trupi im

Vjosa Statofci IIv

SHOQATA E NXËNËSVE TË MEDRESESË “ALAUDDIN”

Shoqata e nxënësve të medresesë është strukturë përfaqësuese e nxënësve të shkollës nëpërmjet së cilës nxënësit mund të përfshihen në organizimet e shkollës duke bashkëpunuar me drejtorinë, profesorët dhe prindërit për të përfutur shkolla dhe nxënësit e saj.

Përmes shoqatës nxënësit diskutojnë me drejtorinë për avancimin e procesit arsimor, ngritjen e cilësisë në mësim, çështjet që ata i brengosin, për organizime të ndryshme brenda dhe jashtë shkollës, marrjen e iniciativave të ndryshme përmes së cilave ngrisin performancën e shkollës. SH.N.M zhvillon aktivitetet e saj dhe me shkollat e tjera është anëtare e KNK (Këshilli i nxënësve të Kosovës) si dhe KNP (Këshilli i Nxënësve të Prishtinës), përmes të cilave lidhet me shkollat e tjera, veçanërisht në organizimin e aktiviteteve sportive, kulturore, bamirësie etj.

SHNM e përbëjnë: Këshilli i shkollës:

Kryetari

Nënkryetari

Sekretari

Arkatari dhe këshilli i nxënësve (përfaqësuesit e klasëve).

Në kuadër të SHNM veprojnë edhe nënkëshillat apo seksionet përmes së cilave planifikohen dhe mbikëqyren aktivitetet e caktuara. Këto nënkëshilla janë :

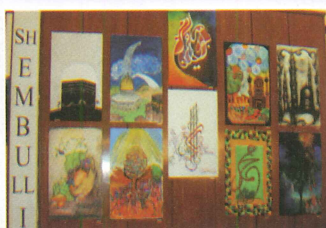
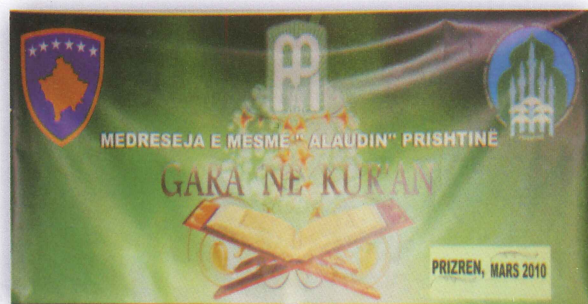
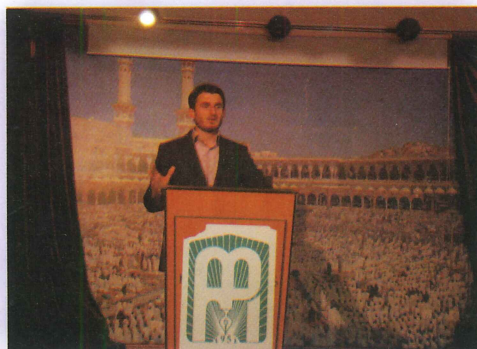
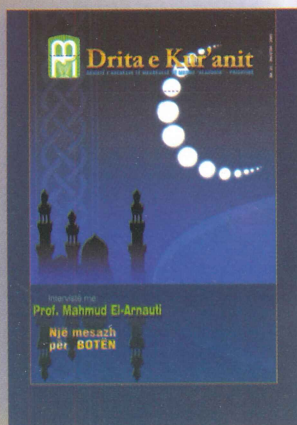
Seksioni letrar i përbërë nga kryeredaktorët dhe anëtarët e redaksisë, seksioni i sportit, seksioni i korit. Gjatë vitit 2009/2010 SHNM ka zhvilluar aktivitete të ndryshme ndër të cilat veçohen:

- 1 . Revista e shkollës “Drita e Kur’anit” e cila nxori numrin e dytë përgjatë një viti shkollor*
- 2 . Ligjërata të ndryshme të mbajtura nga profesorët tanë .Veçojm ligjeratën e Muharrem Tërnaves*
- 3 . Shfaqja e pjesëve të ndryshme filmike me tematikë fetare .*
- 4 . Organizimi i garave futboll, basketboll, volejball, pingpong, shah etj .*
- 5 .Turniri në futboll me shkollat e mesme të Prishtinës, në kuadër të KNP-së.*
- 6 . Garat në Kur’an.*
- 7 . Pastrimi i mjedisit shkollor .*
- 8 . Gara në paraqitjen e sllajdeve të punuara nga nxënësit .*
- 9 . Dhe së fundmi organizimi i cili la mbresë me punimet e nxënësve me rastin e ditëlindjes së*

Pejgamberit s.a.w.s .

Sigurisht se pjesëmarrja praktike dhe kreative e nxënësve në promovimin dhe realizimin e qëllimeve dhe objektivave të shkollës bënë që zëri i nxënësve të jetë nxitëse e zhvillimit në shkollë por gjithnjë duke mos harruar drejtorin e shkollës Ef. Bahri Simnicën i cili përkrahi çdo iniciativë tonën. Në fund shoqata e nxënësve do të lulëzojë vetëm nëse nxënësit janë të përkushtuar për ti shtyrë gjërat përpara.

Kryetari i shoqatës: Fitim Fejzullahu IV

Java e Mevludit

“Ti je shembulli ynë”. Një moto, e cila na përcolli për një javë. Një javë e cila ishte e stërm bushur me aktivitete të ndryshme. Javë kjo në të cilën lindi Pejgamberi s.a.w.s para 1439 vitesh.

Gjatë kësaj jave u organizuan aktivitete nga më të ndryshmet të cilat i dhanë një kuptim të veçantë kësaj jave.

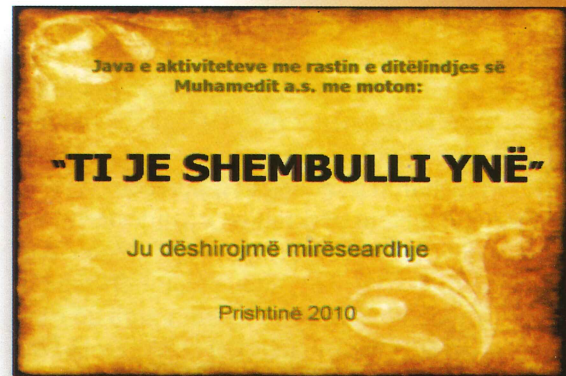
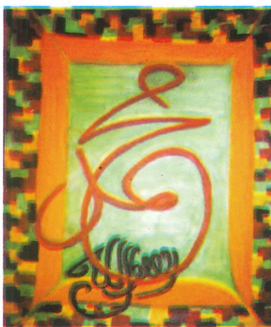
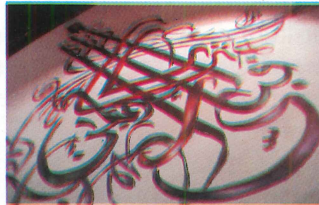
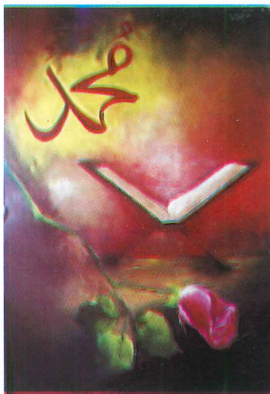
E hënë 22.01.2010 pas hapjes solemne, pikë kryesore e kësaj dite ishte ligjërata nga profesori Samir Ahmeti.

Padyshim se të një rëndësie të njëjtë ishin edhe fjalimet e rastit të ish profesorëve si Bajrush Ahmeti dhe Tefik Gashi.

E martë 23.01.2010. Me siguri se kur të kujtosh Pejgamberin s.a.w.s nuk ke se si të mos e kujtosh historinë e begatë të tij dhe as'habëve të tij, prandaj në mbrëmje u shfaq filmi për historinë e të Dërguarit të All-llahut a.s “Mesazhi”.

E mërkurë 24.03.2010 kjo ditë u quajt si “Dita e sportit” Nga sportet të cilat u mbajtën ishin garat në Streetball, futboll, shah, pingpong dhe mundje duarsh në pasditen e vlefshme të cilat u zhvilluan nga nxënësit pjesëmarrës dhe fituesish të ndryshëm.

E Enjte 25.01.2010 ishte dita përmbyllëse e asaj jave në të cilën u shfaqën me një varg manifestimesh njëkohësisht si kori i

djemve ashtu edhe i vajzave të Medresesë, u thanë monologje, poezi e shumë gjëra të ndryshme. Tika e cila pajisi me kompjuterë të rinjë kabinetin e shkollës sonë. Një bukuri të veçantë kësaj jave i dha ekspozita, e cila u shfaq nëpër muret e shkollës sonë, ku kishte piktura mjaft të mira të punuara nga nxënësit dhe nxënëset e shkollës, të cilat u vlerësuan lartë nga të gjithë mysafirët.

Si kurorëzim i kësaj jave ishte edhe vizita e Myftiut të Bashkësisë Islame Naim Efendi Tërnavës, i cili i përgëzoi nxënësit për këtë organizim për nderë të ditëlindjes së Muhamedit a.s. Me këtë rast Drejtoria e shkollës ndau mirënjohje për nxënësit, të cilët dhanë kontribut në organizimin e kësaj jave ku iu nda mirënjohja edhe nxënëses me esenë më të mirë, Bardha Kçikut dhe për pikturën me të mirë Ermira Mehanit.

Të gjitha këto organizime nuk ishin të kota, ngase iu dedikuan Njeriu, i cili vërtetë shndriti këtë planet në një kohë kur mund të themi se, djalli e kishte harruar tokën, në të nuk kishte dritë, në çdo kënd mbretëronte errësira. Ajo dritë vazhdon të na shndritë edhe neve sot e kësaj dite, prandaj me të vërtetë e kemi për obligim ta duam All-llahun dhe Pejgamberin e Tij, ngase Muhamedi a.s vërtetë ishte dhe do të jetë Shembulli ynë vazhdimisht.

Mensur Bajgora IV

Vizita Medresesë 'Isa Beu'

Duke pasur parasysh se Medresja i ka degët e hapura si mbrenda edhe jashtë kufirit dhe si tradite medrese është bërë që çdo fund vitë të bëhen vizita të ndryshme nëpër degët e saja. Ne maturantët e këtij vitit shprehëm dëshirën që ta vizitojm shtetin tonë fiqinjë, Maqedonin përkatëshit medresetë e vajzave atje. Për këtë vizit gjetëm përkrahjen e kujdestarit tonë Adnan Simnices dhe ndihmën e drejtorit të shkollës. Kjo vizit u realizua në ditët e para të pranverës me 25.3.2010.

Medreseja e Shkupit ishte vendi i parë që e vizituam. Atje na pritën me një mirseardhje të ngrohtë Drejtori i medreses 'Isa Beu' Ibrahim Idrizi, personeli mësimdhënësve dhe nxënëset. Ato mësonin një objekt të vjetër historik majftë karakteristik me prejardhje Osmane, por vullneti dhe dëshira për ta mësuar fjalën e Allahut xh.sh. sigurisht që nuk mungonte andaj kishte një atmosferë vërtetë shkollorë. Momentet që kalum me vajzat e kësaj medreseje ishin të paharruara. Në mesin e tyre kalum disa orë gjatë të cilave zhilluam biseda të ndryshe. Madje ato ishin edhe shoqëruese tona në vizitën që i bëmë qytetit. U ndamë nga medreseja e Shkupit me shumë mbresa të mira.

Rrugtimi ynë vazhdoi në paralelën e ndarë të Tetovës, në një ambient krejtësisht tjetër por me një mikpritje të njejtë na pritën personeli kësaj shkolle. Objekti në të cilin mësonin ishte një objekt i sapondërtuar më kushte moderne, madje maturantët e sivjetme ishin gjenerata e parë që

presin ta përfundojnë mësimin në këtë objekt. Tetova na la një përshtypje të mirë dhe dhyer të hapura që ta vizitojmë sërish.

Vizita jonë e fundit ishte në paralelën më të re, në Gostivar. Po ashtu edhe këtu gjetëm një mikpritje të përzemërt shqiptare. Kjo medrese kishte dy vjet që ishte hapur dhe numronte gjithësej tri klasë, në dy pralele. Ishte në hapat e parë të themelimit të saj, por që kishte filluar punën me një përkushtim dhe vullnet të madhë. Vizita jonë përfundojë dhe në këtë qytet me një darkë të shtruar nga shkolla. Nga kjo vizit një ditore u ndamë mjaftë të kënaqura, por lidhjet tona duhet të forcohen edhe më tej, ngase sot nuk është kufiri më ai që na ndanë, e synimet e qëllimet tona janë të njëjta.

Refiqe Tërnavë IV

Filmat në amfiteatër

Shoqata e nxënësve të Medresesë nga shumë aktivitete tjera merrt edhe me shfaqjen e filmave në amfiteatër. Më datën 27.01.2010 është shfaqur filmi "Hakmarrja" e bazuar në një vepër të një nxënësi të shkollës sonë. Në këtë vepër si regjisor, skenarist dhe protagonist kryesor është Alban Selimi. Ky film është shikuar me një interesim dhe me një nostalgji të madhe nga një numër i madh nxënësish. Këtu do të paraqesim një pasqyrë të shkurtër rreth realizimit të këtij filmi.

Nga ju erdhi ideja që të bëni një film?

Albani: Që nga fëmijëria kam pasur dëshirë që të bëhem aktor. Inspirimi më erdhi nga shikimi i filmave të ndryshëm. Kur i mbusha 18 vite nga vullneti dhe dëshira e madhe që kisha ndaj filmit, më erdhi ideja që edhe unë të merresha me të.

Si është pritur lajmi nga shokët e tu për realizimin e këtij filmi?

Lajmi normalisht është pritur mjaft mirë, por në fillim ishte pak i pabesuar se ne mund të realizojmë një film duke i ditur kushtet dhe vështirësitë që sjell një realizim i tille.

Na tregoni se si u realizua ky film në këto rrethana?

Sigurisht se për të realizuar një film ka vështirësi të shumta, por se edhe ne kemi pasur vështirësi të mëdha, por unë do ti kisha veçuar vetëm dy gjera: Ne si ekip ishim ata që për herë të parë u morëm me diçka të tille dhe e dyta ishte ajo se, një zhanër i tille shfaqej për herë të parë në trevat shqiptare.

Sa pjesëtarë ishit dhe sa kohë u mori?

Në këtë film kanë punuar tetëdhjetë veta për rreth dy vite për vetëm tetëdhjetë minuta.

Si u prit filmi në masën e gjerë?

Filmi Hakmarrja është mirëpritur mjaft mirë. Sipas producentit ky film është ndër filmat më të shitur deri më tani.

Cilat janë planet tuaja për të ardhmen?

Gjithsesi se nuk do ta lë filmin, sepse ky është një ndër programet e mia dhe do të vazhdoj. Falënderoj All-llahun që na ka dhënë këtë mundësi. Ne jemi duke punuar në mënyrë intensive me një ekip më të gjerë dhe profesionalistë dhe publiku do ta pret edhe pjesën e dytë të filmit Hakmarrja. Një falënderim të veçantë për drejtorin ef. Bahri Simnicën për përkrahjen e dhënë.

Organizimi i një mbrëmje shoqërore për maturantët ishte po ashtu një aktivitet tjetër, të cilin e organizoj shoqata e nxënësve. Në këtë mbrëmje të ftuar ishin drejtorja dhe personeli edukativo-arsimor. Tema e diskutimit ishte e lirë, kryesisht u bisedua për mundësitë që ofron Medreseja për studimet jashtë vendit tonë, gjithashtu profesorët treguan për përvojat e tyre që kishin hasur gjatë studimeve.

Fidan Qorrolli IV

Garat e Kur'anit

Më 23.03.2010 u mbajtën garat e Kur'anit nga të gjitha paralelet e djemve në Prizren. Gara këto, të cilat sa herë që mbahen në shkollë, na bëjnë që secili prej nesh të ndihet mirë. Kënaqësinë që e arrin nxënësi përmes leximit të Kur'anit assesi nuk mund ta shpreh me fjalë, por mund të përmendim rezultatin që ai e arrin gjatë katër viteve me leximin e librit të All-llahut. Vërtetë është begati e madhe që na ka dhuruar All-llahu që edhe ne të jemi prej atyre që lexojnë fjalën e Tij.

Këto gara të mbajtura në Prizren do të mundohemi që sadopak me fjalë të shkurta të shpjegojmë rrjedhjen se si shkuan këto gara. Pjesëmarrëse ishin të gjitha paralelet si nga Prishtina ashtu dhe nga Gjilani duke përfshirë edhe Prizrenin. Në këto gara nga secila klasë e çdo paraleleje duke filluar nga viti i IV-te e deri te viti i II-të, ishin nga tre përfaqësues të zgjedhur nga profesorët e lëndës. Që të tre nxënësit kishin pjesët e caktuara që duhej përgatitur, njëri ishte në lexim de dy të tjerët lexim përmendësh dhe rregulla të texhvidit. Garat filluan me vitin e IV-të, ndër të cilët ishte një konkurrencë e fortë në mes përfaqësuesve të klasave të IV-ta. Sipas jurisë vendi i parë i takoj nxënësve nga Gjilani me 61 poenë, ndërsa vendi i dytë i takoj nxënësve nga Prishtina me 60 poenë. Kështu ngjau edhe me vitet e tjera, viti i III-të nga Prizreni mori vendin e parë, ndërsa viti i II-te mori vendin e parë nga Prishtina. Pas

përfundimit të këtyre garave ekipore filloi gara individuale e nxënësve që u paraqitën me lexim të bukur të Kur'anit. Vërtetë kishte nxënës të atillë që lexonin shumë mirë, edhe pse kishte nga vite të ndryshme, është e veçantë të përmendim se vendi i parë i takoj Gëzim Berishës nga viti i parë, klasa e I-b në Prishtinë për leximin më të bukur. Të gjitha ekipet fituese u shpërblyen me një shumë modeste. Ne shpresojmë gjithmonë të ketë në shkollën tonë nxënës që Kuranin e lexojnë nga thellësia e shpirtit kudo që të garojmë dhe me fjalën e All-llahut të mburremi ne gjithmonë.

Adnan Hasani IV

Garat në Kur'an po ashtu u mbajtën edhe në paralelen e vajzave. Nikoqire të garave ishin paralelet e ndara në Prizren. Garat u mbajtën me datën 22.3.2010. Këto gara janë aktiviteti më i rëndësishmi që mbahet në kuadër të shkollës, ngase garohet për leximin fjalës së bukur të Krijuesit të Madhërishëm, fjalë të cilat rrisin imanin tonë dhe mbushin zemrën me kënaqësi.

Në garat e ekipore morrën pjesë tri përfaqësues nga çdo klasë, në lexim të Kur'anit, këndim përmendësh (hivz) dhe në rregullat e leximit (texhvid). Gara u hap me vitet e dyta, ku garuan paralela e Prishtinës dhe Prizrenit, pastaj vitet e treta dhe në fund vitet e katërta. Pas një paraqitjeshumë dinjitoze dhe mbreslënëse të garueseve, juria dha vlerësimin përfundimtar me anë të pikëve. Pa dyshim të gjitha garueset paraqitën një cilësi të lartë të leximit, por juria vlerësoi me vende të parë të mirët në mesin e të mirëve. Vendete e para i fituan të gjitha paralelet nga medreseja e Prishtinës, me kandidatet: nga klasa e II-të Albulena Ukzemajli (lexim), Vlora Sopjani (hivz), Albulena Hajra (texhvid), klasa e III-të Adelina Tahiri (lexim), Bardha Kqiku (hivz), Mirsime Krasniqi (texhvid), dhe klasa e IV-të Xhevahire Shabani (lexim), Luljeta Fetahu (hivz) dhe Selvije Lusnjani (texhvid). Garat vazhduan edhe me garim individual për lexim të bukur të Kur'anit. Të të drejtë konkurimi kishin të gjitha nxënëset e shkollës. Pas një interpretimi të jashtëzakonshëm të të gjithave garuesve që ngjallen emocione të shumta në sall, juria vlerësoi me vend të parë dy candidate për leximin më të bukur, Shpresa Halili klasa e IV nga Prizreni dhe Luljeta Fetahu klasa e IV nga Prishtina. Të gjitha fitueset u shpërblyen me një shumë modeste të hollash.

Vërtet në këto gara edhe një herë u dëshmuua cilësia e lartë e mësimi dhe përkushtimit ndaj leximit të Kur'anit Famëlart. Cilësi e cila u arrit me vullnetin e përkushtimin e madhe të nxënësve dhe po ashtu punën e përkrahjen e maksimale të profesorëve tanë. Në fund e lusim Allahun xh.sh. që kjo traditë e bukur të vazhdojë edhe më tutje, dhe të na bejë që Fjala e Tij të depërtoj thellë në zemrat tona. Pra leximi e mësimi i Kur'anit të jetë pjesë e pandashme e jona, udhëzues e shoqërues në çdo hap të jetës sonë.

Blerta Mehani IV

I pari që u emërua prijës i besimtarëve

Seid Abduladhim Sejjid

Abdullah ibn Xhahsh, shok i ndershëm i Pejgamberit a.s. i cili ishte prej të parëve që e njohu Zotin si Sundues i të gjitha botërave. Nëna e tij ishte Umejme, e bija e Abdul Muttalibit, halla e Pejgamberit a.s., Abdullah ibn Xhahash që i pari që ju besua bajraku në Islam dhe i pari që është quajtur prijës i besimtarëve. Ai ishte vëlla i gruas së Pejgamberit a.s., Zejnebes bijës së Xhahshit r.anha. Ishte muhaxhiri i dytë në Medinën e Ndritshme, pas Ebu Selemes r.a. Madje më parë kishte migruar edhe në Abisini. Abdullah ibn Xhahsh dhe familja e tij braktisën shtëpitë e tyre, të cilat pasi mbetën të zbrazura, aty shkoi një grup i idhujtarëve ku gjetën Ebu Xhehlin (Faraonin e këtij umeti) i cili sillej aty si pronar i tyre. Kur Abdullah ibn Xhahsh dëgjoi këtë lajm, e një ofttoi Pejgamberin a.s. i cili i tha: o Abdullah, a nuk je i kënaqur që Allahu për këtë shtëpi të ta jap një shtëpi në xhenet? -gjithsesi o i Dërguari i Allahut, tha ai. Atëherë Pejgamberi a.s. i tha: Ajo është për ty, dhe kështu Abdullah ibn Xhahsh u nda i kënaqur dhe shpirti i tij ju qetësua.

Edhe pse Pejgamberi a.s. dhe muslimanët ishin shpërngulur në Medinë, Kurejshitët vazhduan edhe me ofendimet dhe dredhitë e tyre ndaj muslimanëve. Pejgamberi a.s. zgjodhi tetë sahabe për të kryer ekspeditën e parë ushtarake. Në mesin e tyre ishte Abdullah ibn Xhahsh dhe Sa'd ibn Ebi Vekkas. Pejgamberi a.s. iu tha: për ju do të emëroj atë që është më i durueshmi në etje dhe uri, dhe ia dha bajrakun e udhëheqjes Abdullah ibn Xhahshit..., pastaj Pejgamberi a.s. ia sqaroi atij detyrat e prijësit, ia dha një letër dhe i tha që ta hap atë vetëm pas dy ditë udhëtimi. Pasi kaluan dy ditë e lexoi atë letër dhe iu tha shokëve të tij: Pejgamberi a.s. na ka urdhëruar që të shkojmë deri te "Nahle", t'i vëzhgojmë kurejshitët dhe të marrim informata për ta. Gjithashtu më ka urdhëruar që asnjërin nga ju të mos e detyrojë të vijë me mua ai që e dëshiron shehidllëkun le të më shoqërojë, ndërsa ai që nuk e don atë le të kthehet. Të gjithë thanë: e dëgjuam fjalën e të dërguarit të Allahut dhe i bindemi, nënshtrohemi fjalës së tij. Duke vëzhgaur, erdhi karavani i kurejshitëve, në të cilin ishin katër persona dhe pasuria e tyre. Sahabet diskutuan se a t'i sulmonin apo jo, meqë ishin në ditën e fundit të muajve të shenjtë. Ata morrën vendimin që t'i sulmonin. Një nga ta e mbyten, dy i zunë robër, ndërsa i katërti iku. Abdullahu dhe shokët e tij e morren karavanin. Kur ata u kthyen, Pejgamberi a.s. dhe muslimanët i qortuan ata shumë ashpër, madje i akuzuan ata për thyrje të urdhërit të Pejgamberit a.s.. Gjithashtu kjo ngjarje u hapi rrugën kurejshitëve që t'i akuzonin muslimanët për mosrespektimin e muajve të shenjtë, të cilët luftuan në të. Kur pikëllimi i muslimanëve për këtë çështje arriti kulminacionin, zbriti fjala e Allahut xh.sh "Të pyesin për luftën në muajin e shenjtë, thuaj: "Lufta në të është e madhe (mekat i madh), por pengimi nga rruga e Allahut, mosbesimi ndaj Tij, pengimi nga xhamia e shenjtë (Qabja) dhe dëbimi i banorëve të saj nga ajo, janë mëkate edhe më të mëdha tek Allahu. E provokimi (kundër muslimanëve) është edhe më i madh se mbytja". (El bekare, 217). Ky ajet largoi pikëllimin dhe mërzinë që kishin Pejgamberi a.s., Abdullah ibn Xhahsh dhe shokët e tij. Ajo që muslimanët morren nga ai karavan, ishte plaçka e parë që muslimanët kishin marrë. I vrari nga radhët e idhujtarëve, ishte njeriu i parë që muslimanët mbytën. Ndërsa dy të tjerët ishin të parët që muslimanët zunë i robër. Pas kësaj ngjarje, në vitin e dytë hixhrij erdhi beteja e Bedrit, kështu Abdullah ibn Xhahsh zhvilloi një luftë të mirë, pas kësaj ndodhi lufta e Uhudit në vitin e tretë hixhrij.

Sa'd ibn Ebi Vekkas na rrëfen një ngjarje dhe thotë: Ende pa filluar lufta e Uhudit e kam takuar Abdullah ibn Xhahshin i cili më tha: A nuk i lutesh Allahut? - gjithsesi, i thash dhe fillova të lutem duke thënë: "O Zot, më mundëso që të ballafaqohem me një armik të fuqishëm, trim dhe luftarak, ta luftojmë njëri tjetrin derisa të më bësh triumfues ndaj tij"! Amin, tha Abdullahu dhe filloi të lutej duke thënë: "O Allah Ty të lutem që të më takosh me një armik të fortë, guximtar dhe të zemëruar, të luftojmë derisa ai të më mbysë, të më presë hundën dhe veshin tim, ashtu që kur të takohem me Ty të më pyesësh se për çfarë të është prerë hunda dhe veshët, e të them, për Ty o Allah dhe për të Dërguarin Tënd, dhe të më thuash: e ke thënë të vërtetën". Duaja e tij ishte më me vlerë, thotë Sa'di, sepse më të vërtetë e kam parë atë në fund të ditës të masakruar, hunda dhe veshi i tij ishin të varura me një pe, mbi një pemë.

Pasi që arriti të bije dëshmorë në rrugën e Zotit, duke qenë i lumtur, kështu Abdullah ibn Xhahsh e takoi Zotin e tij duke qenë i kënaqur me të, dhe ky i kënaqur me Zotin, shehid në rrugën e tij...Zoti qoftë i kënaqur me të.

Përkthyer nga arabishtja: **Kushtrim Berisha, Adnan Hasani, Fitim Fejzullahi, Amir Zullufi.**

Ummu Seleme, pjesëmarrëse në dy hixhrete dhe gjykimet e saja të drejta

Seid Abdul -Adhim Es-Sejjid

Ajo është bint Ebi Umejje Bin El-Mugire nga benu Mahzum dhe nëna e saj Kenanije nga beni Firas. Burri i saj ishte Abdullah ibn Abdul Esed ibn Mugire, djali i hallës së Pejgamberit a.s. e cila kishte emrin Berreh bint Abdul Mutalib. Ai gjithashtu ishte vëlla nga qumështi me Pejgamberin a.s., nga gruaja me emër Thuvejbe, e cila ishte robëreshë e Ebu Lehebit. Me fillimin e thirrjes në Islam, ajo së bashku me burrin e saj kanë shpejtuar të pranojnë Islamin në Mekë, me ç'rast u ballafaquan me shumë tortura dhe sprova në rrugën e Allahut. Kur Pejgamberi a.s. u lejoi shokëve (sahabëve) të vet të emigronin në Abisini (Etiopi) për shkak të torturave mbi ta, Hindi ishte gruaja e parë e cila emigroi bashkë me burrin e saj. Ajo atje lindi djalin e saj 'Seleme', dhe e mori nofkën Ummu Seleme (Nëna e Selemit), ndërsa burri i saj Ebu Seleme (Babai i Selemit). Kur u kthye Ummu Seleme nga Etiopia në Mekë pa se kurejshitet kishin shtuar torturimin ndaj myslimanëve, kështu që, ajo bashkë me myslimanët përjetoi vuajtje të papërshtueshme, të cilat e detyruan atë bashkë me burrin dhe birin e saj të emigronin për herë të dytë me myslimanët për në Medinë, dhe kështu ajo u bë gruaja e parë e cila emigroi në Medinë dhe u bë pjesëmarrëse në dy hixhrete. Në fillim të emigrimit për në Medinë kjo familje e vogël u nda në tri pjesë: Burri i saj Ebu Seleme emigroi për në Medinë, ndërsa Ummu Seleme ishte e mbyllur në shtëpinë e familjes së saj Benu Mugire (mbeti me familjen dhe fisin e saj). Sa i përket djalit të vogël Seleme, ata që e morën ishin familjarët e Ebu Selemit (Benu Abdul-Esed). Në këtë mënyrë përjetuan dhe barten barrën e njëjtë si gruaja ashtu edhe burri e fëmija i vogël më qëllim të fitores së Islamit. Pasi që kaloi një vit, gjendjen e saj e vërejti një nga djemtë i xhaxhait i cili me keqardhje i tha popullit të saj: A nuk do ta nxirrni prej kësaj gjendje të mjerueshme? Përsë nuk e lironi atë? Si e keni ndarë atë prej burrit dhe birit të saj? Ata pranuan dhe i thanë asaj: Bashkohu me burrin tënd nëse dëshiron! Ajo së bashku me djalin e saj ka hipur në deve dhe mori rrugën për Medinë, ku u kthye tek burri i saj me të cilin kaloi jetë në harmoni dhe së bashku kontribuan për fitoren e Islamit. Gjithashtu, burri i saj ka luftuar përkrah Pejgamberit a.s. deri në betejën e Uhudit, ku nga plagët e marra në këtë betejë kishte vdekur, duke e lënë atë të vetme me katër fëmijë: Selemen, Omerin, Verden dhe Zejneben. Asaj me tutje i shtohet dhimbja për shkak të vdekjes së burrit të saj dhe këtë gjendje të saj e kishte vërejtur Pejgamberi a.s. ndaj i kishte thënë: O Ummu Seleme! Ki frikë nga Allahu! Dhe, duro sepse Zoti xh.sh. do të të shpërblejë me diçka të mirë! Ndërsa ajo i tha Pejgamberit a.s.: E ku do të gjej më të mirë se Ebu Seleme?! Më vonë asaj iu paraqit për martesë Ebu Bekri, pas tij Omeri r.a., të cilët paraqitën gatishmërinë e tyre për t'ia kompensuar humbjen e burrit të saj, por ajo me modesti dhe respekt nuk pranoi edhe pse kishte nevojë që dikush të kujdeset për të dhe fëmijët e saj. Përkundër vendosmërisë së saj në këtë vendim, asaj më vonë iu paraqit për martesë Pejgamberi a.s., por ajo iu përgjigj: O i dërguari i Allahut! Unë jam grua shumë xhelozë, jam e shtyrë në moshë, dhe kam fëmijë, andaj frikohem se nuk kam vend në shtëpinë tënde. Pejgamberi a.s. atëherë i tha: Ti je e moshuar, por unë jam edhe më i moshuar se ti, e sa i përket xhelozisë, unë do ta lus Allahun xh.sh. që ta largojë prej teje, kurse përkujdesja ndaj fëmijëve i mbetet Allahut dhe të dërguarit të Tij. Asaj nuk i mbeti rrugëdalje përveç se të pajtohet me këtë martesë, ngase ishte mirësia dhe dhurata shpërblyese më e madhe që arriti, duke u bërë njëra nga nënat e besimtarëve. Në këtë mënyrë ajo zuri vend të lartë në shtëpinë e Pejgamberit a.s. dhe Allahu xh.sh. e nderoi me zbritjen e shumë ajeteve kuranore në shtëpinë e saj, e ajo gjithnjë pati gjykime të sakta dhe këshilla të qëlluara. Ajo ka marrë pjesë së bashku me Pejgamberin a.s. në sfidën më të madhe politike - marrëveshjen e Hudejbisë, për të cilën disa myslimanë kishin menduar që Pejgamberi a.s. lëshoj pe me idhujtarët. Kjo bëri që disa prej tyre ngurruan ta zbatojnë urdhrin e Pejgamberit a.s., kur u tha që t'i heqin ihramat dhe të presin kurban. Pas kësaj ngjarje Pejgamberi a.s. hyri tek gruaja e tij Ummu Seleme dhe me pikëllim të madh i tha: "U shkatërrua populli"! Ajo e pyeti: Pse, o i Dërguari i Allahut? Ai iu përgjigj: I kam urdhëruar njerëzit në tri gjëra dhe nuk i kanë përfillur. Atëherë ajo i tha: Dil ti, o i Dërguari i Zotit! Shkurtoji flokët e prej kurban, dhe kur të shohin ata duke vepruar këtë edhe ata patjetër do të veprojnë njësoj. Dhe Pejgamberi a.s. veproi sipas mendimit të saj, dhe myslimanët shpejtuan e garuan në zbatimin e këtij urdhri. Ja, kështu ishte jeta e saj me Pejgamberin a.s. shembull i një gruaje shembullore. Umu Seleme ka qenë gruaja e fundit prej grave të Pejgamberit a.s. e cila është ndarë nga kjo botë dhe është varrosur në vendin e quajtur "Bekijje" në Medinë, ndërsa xhenazen e saj e ka falur Ebu Hurejre r.a.. Allahu e mëshiroftë Umu Selemen.

Përkthyen nga arabishtja:

Almedina Tahiri, Blerta Mehani, Fatime Avdiu, Xhevahire Shabani dhe Naime Kajoshaj.

- ✍ Thuhet se zemërata është ajo që m'plak më shpejt njeriun. Alcaeus
- ✍ Ka veç dy forca që i bashkojnë njerëzit: frika dhe interesi. N.Bonaparti
- ✍ Po të mos kishte njerëz të keqinje, nuk do të kishte avokate të mire. CH.Dikens
- ✍ Nga gabimi në gabim zbulohet e terë e vërteta. Z.Froj
- ✍ Asnjë ndjenja njerëzore nuk mund të jetë aq tronditëse sa gëzimi. V.Hygo
- ✍ Shpesh është më mire në zinxhirë, se sa të jesh i lire F.Kafka
- ✍ Jeta e shpenzuar mire është e gjatë. L.Da Vinci.
- ✍ E kundërta e dashurisë nuk është urrejtja, por apatia. R.May
- ✍ Një grua mendjeholle është një thesar, një bukur e përkryer është një fuqi. G.Meredith
- ✍ Bukuria është spastrimi i tepricave. Mikelanxhelo
- ✍ Krenaria është vlerësimi i drejtpërdrejtë i vetvetes. A.Shopenhauer
- ✍ Dyshimi gjithmonë ndjek mendjen fajtores. W.Shekspir
- ✍ Shkenca është dituria e organizuar. H.Spencer
- ✍ Gënjeshtat më mizore shpesh janë ato që thuhet në heshtje. R.L.Stevenson
- ✍ Njeriu ka vetëm një dashuri të parë në jetë. F.Dostojevski
- ✍ Pendimi është varka që nuk mbytet kurrë. V.Hygo
- ✍ Dashuria është çelës që tek njeriu çel çdo gjë. Hoper
- ✍ Çdo Dashuria kalon, kurse mosmarrëveshjet mbesin përgjithmonë. Dostojevski
- ✍ Asgjë, sa thjeshtësia, nuk vepron për afrimin e njerëzve. Tolstoi.."
- ✍ Bindja është ndërgjegjja e arsyes. Kant
- ✍ Ajo që mendon, u përket të gjithëve, vetëm ajo që ndien, është e jotja. Shiler
- ✍ Përvoja mëson vetëm ata që duan të mësojnë. A.Huxley
- ✍ Nuk është e bukur çfare duket e bukur, por çfare pëlqehet! Luigi del Negro
- ✍ Gënjeshtra ka shtatë variante, e vërteta vetëm një. Shekspir
- ✍ Arrita të bëhesha i suksesshëm, sepse çdo gjë që më thoshin dhe më jepnin të bëja e merrja seriozisht. David Copperfield
- ✍ Koha është ena që peshon më shumë kur është bosh. -Frojdi

Përgatiti: Samire Dragusha

- ✍ Për herë të parë koncepti i sinusit dhe i kosinusit në trigonometri është futur nga shkencëtari arab Batani. Tabelën e parë të sinusëve e bëri Hasan El-Marakeshi në vitin 1299.
- ✍ Fusha më e madhe e naftës në botë është ajo e Ghavar-it (Arabia Saudite), e ngritur nga kompania a përpunimit të naftës "Armako", me dimensione 241,5 x 35,42 km.
- ✍ Çdo ditë në botë kontrollohen rreth 3 milionë pasaporta udhëtarësh, që po të vendosen njëra mbi tjetrën do të arrijnë një lartësi me mijëra kilometra.
- ✍ Ndërtesa më e lartë në botë është kulla Burj Dubai.
- ✍ Kompjuterët modern janë ndërtuar duke u bazuar në sistemin nervor, por edhe kompjuterët më modern nuk i afrohet as nivelit të një zvarraniku.
- ✍ Nga 1618 - 1905 janë bërë 1044 luftëra tokësore, 122 beteja detare, 490 rrethime, 44 kapitullime.
- ✍ Poezia më e gjatë në botë, u përfundua mbas 30 vitesh pune, nga shkrimtari Jose Rumanzo
- ✍ Sinani, arkitekti i madh shqiptar (1489 - 1588) gjatë gjithë jetës së tij ndërtoi jo më pak se 355 ndërtesa apo komplekse: 81 xhami të mëdha 50 dhoma faljeje, 62 medrese, 19 mauzoleume, 17 tregje, 3 spitale dhe 7 ujësjellësa. Kryevepra e tij është Xhamija Selimije e ndërtuar në vitin 1522. Në baze të projekteve të tij (1609 dhe 1617) u ndërtua Xhamia Blu.
- ✍ Braziliani Edson Donasimento Pele, konsiderohet si futbollisti më i mirë i të gjitha kohërave. Në 1254 ndeshje futbollistike ai shënoi 1216 gola.
- ✍ Mbiemri më i shpeshtë në botë në rangun internacional është mbiemri Chang, rreth 75 milione njerëz në Kinë, kanë këtë mbiemër. Vendin e dytë, e ka mbiemri Smith, në Angli (800 000), vendin e tretë e zë mbiemri Müller, ku 10 % e popullsis kanë këtë mbiemër.
- ✍ Mari Kyri është femra e parë që mori çmimin Nobel, njëkohësisht dhe femra e vetme që ka marrë dy çmime Nobel, një për zbulimin dhe studimin e radioaktivitetit me 1903, ndërsa me 1911 asaj për herë të dyte iu dha çmimi Nobel në Kimi.

Përgatiti: Ermira Mehani

PËR NASTRADIN HOXILIN?

Dimë mirë se në kohën antike shtatë qytete u grindën mes vete për të dëshmuar se i cilit nga qytetet është Homeri (autori i „Iliadës” dhe i „Odiseut”), por e dimë gjithashtu se tri herë më shumë popuj në botë u grindën për të dëshmuar se i kujt është Nastradini! E pra, Nastradini ka mundur mos të ekzistoj fare. Ç’është e vërteta, shkencëtarët janë përpjekur të zbulojnë personin historik që do t’i përgjigjej Nastradinit tonë. Shkencëtarët turq, sikur gjetën dokumentin për të dëshmuar Nastradinin si figurë historike. Ata thonë se ai (Nastradini) ishte nga qyteti Akshehir, që është në lindje të Anadollisë, në Azi të Vogël. I ati i Nastradinit, me emrin. Abdullah, thonë se ishte imam xhamie. Thonë gjithashtu se Nastradini i vogël (sepse edhe njerëzit e mëdhenj - linden të vegjël) u lind më 1206 në vendin e quajtur Horto, se u shkollua në qytetin Konj, se punoi në Kastamon (e sipas anekdotave ai nuk u dallua si punëtor i mirë, apo jo?) dhe se vdiq (megjithëse anekdotat janë të pavdekshme) më 1285 ose 1286! Por ec e beso se ka jetuar një njeri i tillë, kur thuhet se edhe mbi pllakën e varrit të tij, viti i vdekjes shkruan së prapthi: 6821 në vend 1286. Po, ç’rëndësi ka në ekzistoi ose jo Nastradini, kur ai na la një thesar të hareshëm, plot mençuri popullore dhe u bë përfaqësues i shtresës së varfër duke vënë në lojë të gjithë, që nga mbreti e deri te gomari! Ato u përvetësuan nga të gjithë. Këtu edhe qëndron roli shoqëror i anekdotave të Nastradinit, ky është misioni i tyre social, kjo është porosia humane.

PUNË PËR TURPIN

Hynë hajnat për ta vjedhur Nastradinin, ai në vend që t’i përzinte ose të kërkonte ndihmë, hyri dhe u fsheh në dyshek nga frika. Hajnat u përpoqën të vjedhin, por nuk kishin çfarë të vjedhin, sepse ai ishte i varfër.

Së fundi, ata e hapën edhe dyshekun dhe kur e gjetën Nastradinin e fshehur në dyshek, njëri nga hajnat e pyeti: Përse ke hyrë këtu, Nastradin? Çka po bën? Besa, kur ju pashë që po më vini, më erdhi turp që këtu te unë nuk keni çka të vjedhni dhe nga turpi hyra në dyshek! tha ai.

SI I RI - SI PLAK

U rrëzua Nastradini nga një stom, u lëndua, dhe pa shikuar përreth, tha: Hej more pleqëri e gjorë! Kur shikoi rreth e nuk pa njëri që do t’ia dëgjonte fjalët fare, shtoi: Pajë edhe kur kam qenë i ri, nuk ka qenë gjë puna ime. Edhe atëherë jam rrëzuar kështu...

DRITA ËSHTË MË E BARDHA

E pyetën Nastradinin: Cila është më e bardha në botë? Më e bardha është drita! gjegji ai. Edhe më e bardhë se qumështi, se bora?... e pyetën, po mbushe dhomën me qumësht ose borë, pa dalë drita dhe pa hapur dritaret nuk e sheh as qumështin, as borën! — gjegji.

AKULLI NUK DERRDHET

Njëherë mbreti, duke dashur ta zinte ngushtë Nastradinin, e pyeti: Pa më thuaj ti, si do të vrapoje me një çanak plot ujë po të mos derdhësh pikën? Nastradini mendoi ca e tha: E po, do ta prisja dimrin që të ngrinte uji në çanak!

KOKA E MADHE PËR RUSHFET

E rrasën Nastradinin në burg dhe ditën që e nxorën në gjyq, ai ia bëri me shenjë kadiut. Kadiu duke menduar se Nastradini po i premtonte ryshfet, i ra trup dhe e liroi Nastradinin. Sa mbaroi gjykimi, kadiu iu afrua Nastradinit me shpinë: Hë, Nastradin, më jep atë që më premtove! tha kadiu.

Jo, or, të paça, nuk të premtova asgjë, po vetëm të thashë se e ke kokën e madhe! ia bëri Nastradini e doli nga gjykatorja pa therë në këmbë.

LËRE GJYSMËN TIME

Nastradin, ia bëri gruaja në mesnatë. Nuk të vjen turp që unë e përkund djalin gjithë natën e lume? Përkunde edhe ti, se ai nuk është vetëm imi, po bashkë e kemi përgjysmë! tha ajo e lodhur nga pagjumësia. E po, ti përkunde vetëm gjysmën tënde! Gjysmën time lëre të qajë! tha Nastradini e vazhdoi gjumin.

NDIHMËSI I KADIUT

Kadiu që kishte marrë për ndihmës Nastradinin, ishte një përtac i pashoq. Në mesditë, ai i thoshte Nastradinit, që kur ta kërkojnë palët, t’iu thotë se kadiu nuk është në zyrë. Erdhi një fshatar dhe pyeti: A është kadiu këtu, Nastradin? Jo, nuk është, ka dalë në pazar! i tha. A kthehet menjëherë, apo vonohet ai? pyeti fshatari. Prit ta pyes! tha Nastradini e hyri te kadiu.

PUNA E DHËMBALLËS

Nastradinit po i dhembte dhëmballa dhe doli në rrugë, se vendi vend nuk i zinte. Atë çast e hasi një mik të vetin. Fort po të dhemb dhëmballa, a? e pyeti miku. Shpirtin ma këputi! ia bëri Nastradini.

Të ishte dhëmballa ime, do ta nxirrja! e këshilloi miku Nastradinin. Edhe unë do ta nxirrja po të ishte jorja! ia bëri Nastradini dhe vazhdoi rrugën duke gjemuar.

Sa vështirë t'u themi lamtumirë

Lamtumirë! Fjalë që zemra vështirë e pranon. Jetuam një jetë të tërë, u miqësuan zemrat tona kaluam momente të pa harruara, ku një momentë i vetëm na dukej sa vetë jeta. Kështu ishte koha që kaluam, kohë që na mahniti me shumë gjëra emocionuse dhe mbollën në zemrat tona një dashuri që nuk përmbysset. Andaj e kemi vështirë, vështirë sa nuk thuhet...ja, nesër nuk do jem duke shkruar mbi këtë bankë, në këtë klasë me këtë shoqëri. Nesër s'do mendojë më si do të kalojnë orët ngase nuk do të ketë më.

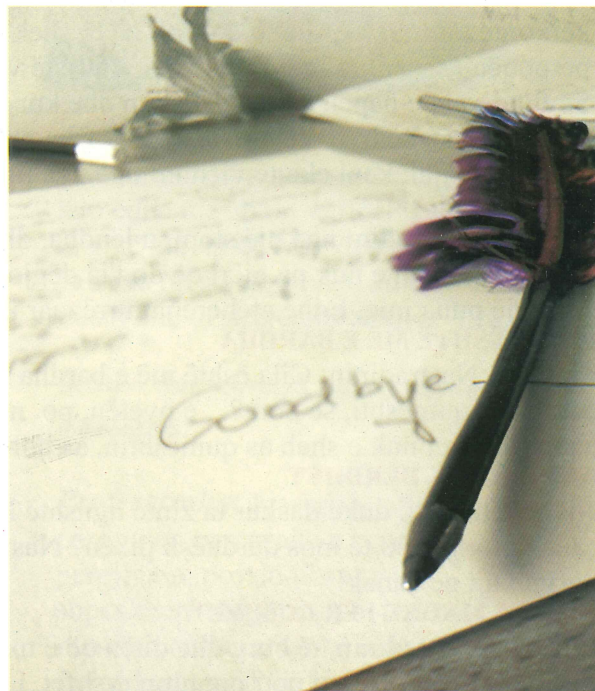
Vërtetë s'besoja dikur atë që po ndodh tashë kur fjala lamtumirë sikurse do të thotë lotë. Lotë që dalin nga thellsia e shpirtit. Lotë që e kanë vështirë të thonë lamtumirë. Andaj, mbretrojnë... Vërtetë vështirë t'i themi lamtumirë...

Blerta Mehani LV

Çastet e ndarjes

Po trokasim në derë. Na ftojnë të largohemi nga ky pallat i dijës. Jo që duam t'i përjetojmë keto çaste, por detyrohemi të bëjmë këtë gjë, ashtu siq e bënë edhe shumë gjenerata para nesh dhe dashtë Zoti ky zinxhir të mos këputet kurrë. Ne si gjeneratë, u munduam të lëmë gjurmë me tërë forcën që poseduam, në mënyrë që mos të harrohemi kurrë dhe të përkuqtohemi nga gjeneratat e ardhme. Çastet, kujtimet që i kishim së bashku nuk do të na lejojnë asesi të harrojmë njëra tjetrën deri në përfundim të jetës sonë. Ne ishim zotëruese të dijës përplot katër vite. Besojmë dhe shpresojmë se do të jemi zotëruese të çdo sprove deri në ahiret.

Luljeta Fetahi LV

Gjurmët që do të mbessin të tundura përherë

Sa e sa gjenerata kaluan nëpër këtë vatër diturie, duke tundur atë më tërë forcën që kishin, me qëllim që të lënë gjurmë pas vetes. Ato gjurmë bënë të jenë të gjallë në këtë jetë edhe pas udhëtimit të tyre për Ahiret. Edhe ne kaluam mbi këto gjurmë dhe rrëmbyen në të mirën e tyre.

Sunduam në këtë tempull të dijës, me dije të dobishme për katër vite të arta. Jetuam dhe sfiduum çdo vështirësi që kishim. U vlerësuum me kurorën e moralit, dije, devotshmërisë, singëritetit, besnikërisë e modestisë. Këto e shumë cilësi tjera që i fituam për këtë kohë që kaluam, na dhanë një formim që t'jemi shembull për gjeneratat që do të na pasojnë.

Vitet kaluan. Tani ditët po i numërojmë. Rrahjet e zemrave tona kanë filluar të shpejtohen. Lotët kanë filluar të rrrokullisen përbrenda syve tanë. Kjo po na ngjallë një ndjenjë që na bën t'jemi të pikëlluara, po në të njëjtën kohë ndjehemi kërenare, sepse ne ishim të zgjedhura nga Krijuesi i Gjithësisë t'i jetonim këto katër vite të plota, të stërmbyshura me momente të paharruara. Ato do të mbessin të tilla për ne, derisa genia jonë ekziston në këtë botë.

Valbona Hajdari LV

MEDRESEJA E MESME "ALA UDDIN" PRISHTINË

Enisa Abazi

Xhevdet Rusinovci

Mr. Jakup Qunaku

Mr. Samir Almeti

Mr. Rrahim Aliu

Bahri Simnica
Drejtor Medreseja

Mr. Naim Tërriava
Kryetar i B. Islame

Syjemian Osmani
Sekretar i Medreseja

Mr. Ekrem Simnica

Shihra Memishi

Muharrem Tërriava

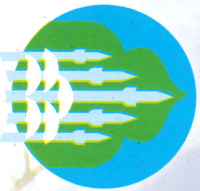
Ymerdin Trnaku

Hatixhe Jashanica

gjenerata e IX - të

2006 - 2010

“Ju jeni populli në i dobishëm, i ardhur për të mirën e njerëzve, të urthëroni për mirë, të ndaloni nga veprat e këqia dhe të besoni në All-llahun” (Ali Imran; 110)

Almedina Tahiri

Besa Shabani

Bleria Mehani

Bleria Pllana

Edona Rama

Esma Xhelili

Fatime Avdiu

Fatjona Hajdarmatqi

Ganimete Fejzullahi

Hanusha Memaj

Hava Kukicaj

Imrane Krasniqi

Kosovare Latifi

Lirije Stubulla

Luljeta Ferrihu

Luljeta Hasani

Medina Bejtullahi

Minire Shabani

matira
'09-'10

Naim Kajoshaj

Ganimete Musliu

Refiqe Tërriava

Samirë Dregusha

Sanije Fejzullahu

Selvirë Lusnjani

Valbona Hajdari

Xhevdet Xhemajli

Xhevdet Shabani

TAKIMI
2020

THIRRJE RINISË

Me zemër e plasur
Fillova të shkruaj
Drejtuar rinisë
Ku je duke shkuar

Pse bre vallë sot
Kaq pandershmëri
Pse vallë kështu
Krejt syfaqësi

Rini e dashur , ndalo
Pre e shfrytëzuesve
Të jesh mos lejo

Rruga është e qartë
Të lutem mendo
Jo rrugën e epsheve
Kujdes mos gabo

Sytrim Halitaj IV